

Notat fra oppsetting av bauta
over
oberst Ole Reistad
på
Juruset skoleplass

M = 1:20
1/1-91 Ah.

NOTAT FRA OPPSETTING AV BAUTA OVER OBERST OLE REISTAD PÅ FURUSET SKOLEPLASS

Den 17. mai 1991 ble bautaen over oberst Ole Reistad avduket på Furuset skoleplass. Bautaen skal stå på skoleplassen så lenge Furuset skole eksisterer. Bautaen er Furuset Idrettsforenings eiendom. Skulle skolen bli nedlagt, så kan idrettsforeningen kreve å få bautaen utlevert. (Se bilag 1)

Bysten av oberst Ole Reistad er modellert av billedhuggeren Josef Grimeland. Midlene til bysten ble skaffet tilveie ved en landsomfattende innsamling etter Reistads død i 1949. Bysten ble satt opp på Bardufoss flystasjon i 195?. En dublett ble gitt til Furuset Idrettsforening og ble oppbevart på Grorud Jernvarefabrikk inntil den ble overflyttet til Furuset skoles aula og avduket der i 1972. (Det forfinnes også en dublett hos Norsk Aeroklubb på Elverum.) Bysten på Furuset skole er nå flyttet ut i det fri og satt på en granitsokkel. Det var stor høytid under avdukingen med flere innbudte gjester.

Sokkelen til bysten er levert og montert av Ellinggard Naturstein a/s.

Oslo park og idrettsvesen har utført grunnarbeidene og et platefundament i armert betong belagt med steinheller. Parkvesenet har også montert bysten og en bronseplate hvor det står:

Oberst Ole Reistad
1898 - 1949
Ungdomsleder
Flyver og idrettsmann

Totale kostnader ved oppsetting av bautaen er:

Kr. 54.542,90

Dette beløp inkluderer også beplantning og tilsåing langs skolebygningen på begge sider av bautaen.

Det ble igangsatt en omfattende innsamling for å skaffe midler til sokkelen m. v. Ialt inklusive renter er det samlet inn kr. 57.025,13. Differansen, kr. 2.482,23 er overført til Furuset skole og skal gå til blomster, m.v. i forbindelse med bautaen over oberst Ole Reistad. (Se bilag 2, Regnskap)

Furuset 21. mars 1994.

Komiteen for oppsetting av bauta over oberst Ole Reistad:

Andreas Lomsdal Lorentz U. Pedersen Turid M. Mæhlum
Jens Andreas Melvold Astrid Stensli Kristiansen

OLE REISTAD - BAUTAEN PÅ FURUSET SKOLE

Utdrag av dagboksnotater ved Lorentz U. Pedersen samt vedlegg

Lørdag 22.09.90 kaffesamtale med Jens Melvold på 4-H-gården N. Lindeberg der jeg nevnte at nå - etter avslutningen til Trygve Lie-minnesmerket - var jeg rede til å hjelpe ham med hans ønske om å få Ole Reistad-bautaen opp fra Furuset skoles underetasje og ut i friluft. Vi ble enige om å be ingeniør Andreas Lomsdal og den nye rektor Turid Mæhlum bli med i et utvalg. Begge ble spurt mandag 24. og var villige.

Tirsdag 16.10.90 samtale med tidligere rektor Einar Ulltang som i sin tid mottok bysten. Han husket ikke noe om bystens historie lenger, men var begeistret for tanken om å flytte den ut. Samtale også med ing. Lomsdal. Han var villig til å lede utvalget.

Onsdag 24.10.90 møte kl. 17.30 i rektors kontor. Undertegnede tenkte først på at bysten skulle plasseres på Furuset idrettsforenings første idrettsplass på østsiden av Furusetveien. Det ble enighet om at skolen, som hadde fått den betrodd, skulle ha den på skoleplassen. Rektor skulle undersøke om bysten i skolens arkiver og med lærerne. Undertegnede skulle undersøke om bystens historie.

Mandag 05.11.90 ble fru Reistad bisatt fra Skøyen kirke. Der traff undertegnede hennes sønn Ole Reistad jr., som takket for en tidligere telefonsamtale der bysten var nevnt. Han hadde selv nevnt tankene om utflytting av bysten for fru Reistad, som var blitt glad over å høre dette. Utenfor kirken fortalte den kjente hockeyspiller Øivind Solheim at bysten tilhørte idrettslaget. Saken hadde mange ganger vært oppe i idrettslagets styre uten å være kommet til noen enighet. Han sa seg villig til å få undersøkt saken.

Onsdag 07.11.90 utvalgsmøte hos rektor kl. 15.00, der foranstående ble referert.

Torsdag 07.11.90 Fru B. A. Brennøe fra Park- og idrett møtte. Hun fremholdt at støtten med bysten måtte ha en bakgrunn. Forslag om innsamling av midler til oppsetting av bautaen. Skolen setter opp en innsamlingsbrosjyre. Intet nytt fra skolen eller idrettsforeningen om bystens historie.

Onsdag 16.01.91 kl. 15.00 møte hos rektor. Lomsdal kunne fremlegge tegnet forslag til sokkelen for bysten. Innsamling ble vedtatt.

Tirsdag 26.02.91 kl. 15.00 møte hos rektor. Innsamlingen går tregt.

Mandag 18.03.91 møte hos rektor. Utvalget utvidet med Astrid Stensli Kristiansen. Helge Diesen fra Furuset idrettsforening orienterte om hvordan bysten var kommet til foreningen. I dens regnskaper er en sperret konto på ca. 30.000 kroner, som opprinnelig er en gave på kr. 10.000 fra fru B. Reistad. Styret hadde så bestemt at gaven skulle gå til oppsetting av bysten på stadion.-- Utvalget, som nå hadde innsamlet ca. 14.000 kr., så gjerne at idrettsforeningen overdrar sine midler til utvalget.

Onsdag 03.04.91 telefon fra Bjørn Olaf Bratz, som er med i idrettsforeningens styre, informerte undertegnede. Foreningen ønsker å overta bysten for å reise den foran ishockeyhallen. Plasseringen på skolen var av midlertidig art. Brev kom med bud. Vedlegg kopi av brev av 02.04.91 fra Helge Diesen, Olav Nygaardsvei 118, 0688 Oslo til Furuset Idrettsforening, Hovedstyret v/Bjørn Svendsen, Strømsveien 333, 1081 Oslo.

Fredag 05.04.91 omtale i Akers Avis: "Uenighet om plasseringen." Vedlegg kopi.

Mandag 11.04.91 møte hos rektor. Tilstede er også representanter fra idrettsforeningen: Diesen, Roy Sørensen og formann Bredmo. En positiv og åpen samtale om hva som nå var tjenligst å gjøre. Det ble enighet om at bysten tilhørte idrettslaget og at hele monumentet kunne avhentes av idrettslaget så fremt skolen skulle bli nedlagt i fremtiden.

Rektor Mæhlum hadde et viktig innlegg om at "farsskikkelsen" synlig i Ole Reistads byste betyr mye i undervisningen, og at den i undervisningen om idretten også vil bety meget for idrettsforeningen.

Mandag 29.04.91 møte hos rektor. Avduking 17. mai. Tilbud på levering og montering av sokkel i granit fra Ellinggard Naturstein godtatt. Likeledes tilbud fra Oslo park- og idrettsvesen på grunnarbeider, fundamentplate m. v. godtatt. Kraftex i Moss skulle levere minneplate i bronse. Program for avdukingen ble skissert.

Fredag 17.05.91 ble bautaeen av oberst Ole Reistad avduket. Se avisreferat av 22.05.91 i Akers Avis: "17. mai Høytidelig på Furuset". Vedlegg.

Mandag 10.06.91 vedlegg kopi av Aftenposten (aften) "Reistad på plass i skolegården".

Mandag 17.06.91 Vedlegg kopi av Aftenposten: "Reistadbautaeen. Av Haakon Harlem"

19.06.91 vedlegg kopi av undertegnede's brev til oberst Haakon Harlem, Risaleen 40, 0378 Oslo.

23.06.91 Vedlegg kopi av brev fra oberst Harlem til undertegnede etter telefonsamtale og med vedlegg kopier av :

1. Brosjyre om innsamling til minnesmerke
2. Brev til Bergliot Reistad og Furuset Idrettsforening ved formann Thorbjørn Thorbjørnsen om dublett av byste av Ole Reistad.
3. Omtale 11.10.72 i Aftenposten "Et ideal for de unge" ved bystens avduking i skolens aula samme dag.
4. Brev av 14.10.72 fra oberst Harlem til fru Bergliot Reistad og Kjell Arne Reistad.
5. Brev 09.11.72 fra Bergliot Reistad til oberst Harlem.

Onsdag 06.05.92 kl. 15.00 møte hos rektor. Regnskap for tiden 14. februar til 31. desember, undertegnet 5. mai 1992 av revisor Per Klemetsrud ble fremlagt. Det viste kostnader kr. 46.636,90 og et overskudd på kr. 10.146,21. Det ble vedtatt at revisor Klemetsrud får kr. 500 for sitt arbeide og at restbeløpet skal gå til grøntanlegg rundt bautaeen. Vedlegg.

Onsdag 19.01.94 avsluttende utvalgsmøte hos rektor. Oppgave fra Den norske Bank viste innestående kr. 2.482,23. Beløpet ble overdratt fra utvalget til Furuset skole. Vedlegg.

ANDRE VEDLEGG

Innsamlingbrosjyre

Brev av 02.01.1991 fra utvalget til Skolesjefen i Oslo med vedlagt kart over skolen.

Brev av 25.02.91 fra utvalget til Oslo bygningskontroll vedlagt kopi av ovennevnte brev samt skolesjefens svar av 07.02.91.

Brev av 03.06.91 fra utvalget til kulturdirektøren i Oslo vedlagt kostnadsoppstilling av 03.06.91

Furusetavisen nr. 1, Februar 1950 årg. 10, side 1 - ved oberst Ole Reistads bortgang.

Referat i Aftenposten uten dato fra avdukingen av Ole Reistads monument på Bardufoss.

ARKIVKOPIER

Arkivkopier av ovenstående sendes til Furuset skole, Furuset Idrettsforening og Furuset Vel.

Januar 1994

Lorentz Ulrik Pedersen

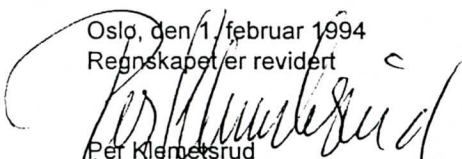
Regnskap for Oberst Ole Reistads bauta

	01.01. -92 / 19.01. -94	14.02. -91 / 31.12. -91
Inntekter		
Bidrag	kr 0,00	55.951,30
Renteinntekter	kr <u>242,02</u>	<u>831,81</u>
Sum inntekter	kr <u>242,02</u>	<u>56.783,11</u>
Kostnader		
Bautakostnader	kr 7.378,00	45.178,30
Administrasjon	kr 0,00	756,00
Avdukningskostander	kr 0,00	663,10
Revisjonskostnad	kr 500,00	0,00
Finanskostnader	kr <u>28,00</u>	<u>39,50</u>
Sum kostnader	kr <u>7.906,00</u>	<u>46.636,90</u>
Resultat (overskudd)	kr <u>-7.663,98</u>	<u>10.146,21</u>
 Balanse pr. 19.01.1994		
Eiendeler		
Bank 7072.05.03873	kr 0,00	9.115,54
Postgiro 0824 0196744	kr <u>0,00</u>	<u>1.030,67</u>
Sum eiedeler	kr <u>0,00</u>	<u>10.146,21</u>
 Gjeld og egenkapital		
Gjeld	kr 0,00	0,00
Egenkapital		
Kapital pr. 1.1.1992	kr 10.146,21	
Resultat	kr -7.663,98	
Overført til Furuset Skole	-2.482,23	
Sum kapital	kr <u>0,00</u>	<u>10.146,21</u>
Sum gjeld og egenkapital	kr <u>0,00</u>	<u>10.146,21</u>

Prosjektet er avsluttet fra KOMMITEEN FOR "OBERST OLE REISTADS BAUTA"
Bankkonto og postgiro konto er slettet.

Oslo, den 1. februar 1994

Regnskapet er revidert

Per Klumetsrud
registrert revisor

KOMITEEN FOR "OBERST OLE REISTADS BAUTA", OVERDRAR RESTEN AV DET
INNSAMLEDE BELØP, KR.2482,23, TIL FURUSET SKOLE.

Furuset, 19.01.94

Andreas Lomsdal

Lorentz Pedersen

Jens Andreas Melvold

Astrid Stensli Kristiansen

Turid M. Mæhlum

Jordig Helge Diesens notat
ved møtet 18.03.91

30/1 - 1970. Duple av Ole Reistads
monument på Banda foss gitt Furuset
Idrettsforening for reising på Idrettsanlegget

12/3 - 1970 Berg Ljot Reistad gitt FIF
Knr. 10.000 - som ble satt inn på en sperret
konto

26/11 - 1971 Foreningen lånte pengene inntil
videre i en likviditetskrise.

Pengene er senere tilbakebetalt og satt
inn på en sperret konto - ~~merket~~
(Ole Reistads Bauta) pr idag ca Kr 30.000 -

Karen Reistad mente på familien vegne
at forholde p i 1970 ikke egnet sig for
på stadion plassering av Bautaen

Foreningens formann den gangen, Drifling.
Thorbjørnsen oppbevarte den midlertid
på Ørnind Tennvere, på febrikken
og den ble senere flyttet til Furuset skole
Familien Reistad var tilstede ved den
anledning.

Helge Diesen
Olav Nygardsvet 118
0688 Oslo 6

Bjørn Svendsen.

Oslo, 02.04.91

Furuset Idrettsforening
Hovedstyret v/Bjørn Svendsen
Strømsveien 333
1081 OSLO 10

MONUMENT OVER OLE REISTAD -
INNSAMLINGSAKSJON TIL SOKKEL

Det ble i sin tid satt igang en landsomfattende aksjon for innsamling av midler til reising av et monument over Ole Reistad på Bardufoss. Det første større bidrag ble gitt av Kongefamilien, og senere kom bidrag fra flystasjoner, institusjoner og privatpersoner. Innsamlingen ga så meget at man også kunne tilgodese de ønsker som var fremmet om å reise et minnesmerke over Ole Reistad på hans hjemsted Furuset.

Styreprotokoll 30.01.1970:

"Dublett av Ole Reistads monument på Bardufoss gitt Furuset Idrettsforening for reising på idrettsanlegget."

Styreprotokoll 12.03.1970:

"Bergljot Reistad gitt FIF kr.10.000,-, som ble satt inn på en sperret konto."

I forbindelse med reising av bautaen på Furuset Stadion, mente hagearkitekt Karen Reistad på vegne av familien at forholdene i 1970 på idrettsanlegget ikke egnert seg for plassering der.

Foreningens daværende formann, driftingeniør Thorleif Thorbjørnsen på Grorud Jernvarefabrikk, fikk den da midlertidig oppbevart på fabrikk. Den ble senere flyttet til Furuset Skoles Aula, og midlertidig plassert på et stativ innendørs. Ved den anledning var også familien Reistad tilstede ved avdukingen.

En komité har nå satt igang en innsamlingsaksjon for å skaffe midler til en sokkel for plassering utendørs - som bysten er beregnet for. Kostnadene er anslått til ca.kr.60.000,- - 70.000,-.

Det beløpet som Bergljot Reistad skjenket Furuset Idrettsforening 12.03.1970 ble satt inn på en sperret konto, og ble senere øremerket for "Bauta Ole Reistad". Denne kontoen finner vi igjen i alle FIF's regnskaper til og med 15.11.1988 med kr.29.582,54.

I det siste regnskapet pr.15.11.1989 er imidlertid bankkontiene slått sammen i én post med kr.137.239,56. Den sperrede kontoen skulle imidlertid pr. i dag beløpe seg til noen og tredve tusen kroner.

På vegne av komitèen for reising av bauta over Ole Reistad er jeg blitt anmodet om å ta opp med Hovedstyret i Furuset Idrettsforening hvordan den

stiller seg til bruken av de midler som i sin tid ble øremerket for reising av bautaen.

Innsamlingen fra komitèen går noe tregt, og har pr. i dag bare fått inn ca.kr.15.000,-.

Vennlig hilsen

Helge Linn

Ole Reistad-bysten:

Uenighet om plasseringen

Historien om den bortgjemte Ole Reistad-bysten har tatt en ny vending. Ifølge en protokoll fra 1970 var det Furuset idrettsforening – og ikke Furuset skole – som fikk overrakt den flotte bronsebysten i 1958. Spørsmålet som reises er derfor om bysten skal plasseres i skolegården, eller om den bør plasseres på Furuset IFs idrettsanlegg.

AV ØVIND GULLIKSEN

Bronsebysten av Furusets store som har i en årrekke stått bortgjemt og nedstøvet i en kjeller på Furuset skole. Like etter nyttår ble det imidlertid satt sammen en komite som ville få bysten opp i dagen igjen. De har tatt mål av seg til å få bysten ut i skolegården til 17. mai.

—Vi ønsker å reise en granittsokkel i skolegården, der bysten kan komme til heder og verdighet, sier komiteens formann, Andreas Lomsdal. Sokkelen skal være to meter høy, og vil koste et sted mellom 50.000 og 100.000 kroner. Disse pengene har komiteen allerede begynt å samle inn blant Furusets beboere og bedrifter.

Nå viser det seg imidlertid at Furuset idrettsforening er den formelle eieren av bronsebysten.

—Vi har registrert at en komite har satt i gang et arbeid for å få Ole Reistads byste frem fra glemselen, sier Furuset IFs leder Bjørn Svendsen. Hvorvidt den bør plasseres i skolegården eller nede på idrettsanlegget vil han ikke uttale seg om uten å ha snakket med hovedstyret.

LAVKLART: En komite av Furuset-patrioter ønsker å flytte bysten av Ole Reistad fra en bortgjemt kjeller på Furuset skole opp i skolegården. Innsamling til en granittsokkel er allerede i gang, opplyser Andreas Lomsdal (tv.) og Jens Melvold. Nå viser det seg imidlertid at bysten tilhører Furuset idrettslag...

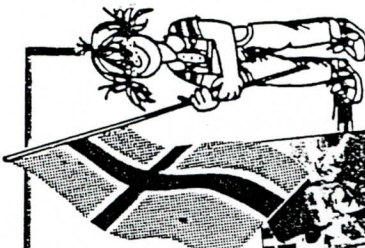
—Reistad kan være et forbilde for oss som bor på Furuset i dag. Det er viktig å gjøre ham kjent for

den oppvoksende generasjonen, sier Lomsdal.

sten skal plasseres, skal være avklart i god tid før 17. mai, lover Bjørn Svendsen.

Spørsmålet om hvor bronseby-

Høytidelig på Furuset

Det ble en helt spesiell 17. mai på Furuset skole. Skolen runder 130 år, korpsset fyller 45 år, og bysten av Ole Reistad ble avduket. Skolegården var stappfull av festklede Furuset-folk som fulgte ettermiddagens arrangement fra start til slutt.

I anledning skolejubileet fikk skolen besøk av storbonden Christian Jacobson Furueth som i 1859 solgte eiendommen til skolebygget. FAU-leder ved skolen, Jan Crosby, personifiserte storbonden og fortalte kort om skolens historie. Marit Crosby og barna Natalia og Jan Levy spilte bondens familie. Alle stilte selsagt i tidsriktige klær, med datidens norske flagg inkludert «sildesalatens» (unionensmerke).

STARTET TIDLIG

Nasjonaldagen startet for øvrig grytidlig på Furuset. Før klokka sju var korpsset i sving med sine instrumenter, først ved Fjellstadfeltet, deretter i Gronlivaen. Flaggheising på skolen og deltakelse i barnetorget i sentrum fulgte.

FEST PÅ SKOLEN

Kl. 14 samlet alle seg i skolegården. Her ønsket skolens rektor, Turid Mæchlum Fjeld velkommen og femteklassingene Magnus Gehrken, Katriine Pedersen, Christine Lindmark Pedersen og Knut Gørran Carlsen holdt i fellesskap talen. Skolens kor sang, før avdukingsseremonien fant sted.

OLE REISTAD AVDUKET

Bysten av Ole Reistad ble høytidelig avduket med blant andre sønnen Kjell Arne Reistad og datteren Ragnhild Reistad til stede.

Den gamle bysten av oberst Ole Reistad eid av Furuset idrettsforening fikk ny sokkel ute i skolegården. I over 30 år har den stått i skolens aula, men ble nå trukket fram

AVDUKING: Bysten av Ole Reistad ble høytidelig avduket med sønnen Kjell Arne Reistad og datteren Ragnhild Reistad til stede. Formann i komiteen, Andreas Lomsdal (tv.) hjåldt hovedtalen.

ilysert og plassert på en vakker granittsokkel som lokalbefolkningen har samlet inn penger til.

— Jeg synes det er lygdelig at bysten nå er kommet på plass et sted den er mer synlig, sier Ragnhild Reistad. — Det virker riktigere. Og sønnen Kjell Arne skyver inn: — Fint at det er generasjonen etter far som har tatt initiativet. Det viser at hva far gjorde og sto for, også har appell i dag.

Ragnhild og Kjell Arne Reistad er født og oppvokst på Furuset (Stubberud), har gått både på Furuset og Grorud høiere skole, men flyttet henholdsvis på femti- og sekstitallet ut av Gronuddalen. Under avdukingsseremonien ble det møte med flere gamle skolekammerater og venner.

VILLE GJØRE REISTAD KJENT

Komiteen som har flyttet Furuset store sønn ut i lysert har bestått av rektor Turid Mæchlum Fjeld,

prost Lorentz Ulrik Pedersen, lærer Astrid Stensli Kristiansen, Jens Andreas Melvold og Andreas Lomsdal, som har vært komiteens formann. Sisinevnte holdt også hovedtalen da bysten ble avduket.

— Komiteen har sett det som sin oppgave å gjøre oberst Ole Reistad, hans liv og virke mer kjent for alle, sa Lomsdal. — Vi håper at det vil være til inspirasjon for kommende slekter at han står her med utsikt mot Oslo by.

IDRETTSMANN OG KRIGSHELT

Hvem var så Ole Reistad? Han kjempet som ildsjel på Furuset, fremragende idrettsmann, ungdomsleder og virkelig en av de ledende flygere fra krigens dager. Han var blant annet den høyt respekterte sjef for flygerskolen i Little Norway i Canada. Han ble født i 1898 på Stubberud gård nært i med ved Alnabru, og gikk på Furuset skole. Ole Reistad sto også

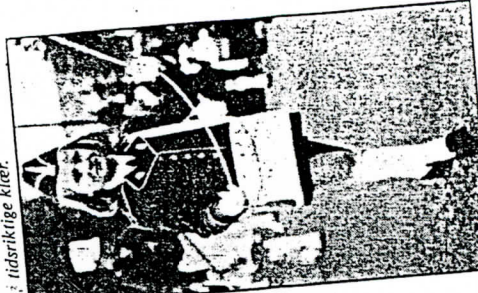
sentralt i Furuset idrettsforening og er blant initiativtakerne til Furuset stadion. Han døde i 1949.

— Billedhuggeren Josef Grimeland modellert en byste av Ole Reistad, sa Lomsdal. Pengene til bysten ble samlet inn over hele landet stopt i bronse. Den ene ble avduket på Bardufoss i 1938. Den andre ble gitt til Furuset idrettsforening for å settes opp på Reistad hjemsted og har innitt nå stått i skolens aula.

Også Luftforsvaret var representert under avdukingen. Oberst II, Odd Johnsgaard fra Luftforsvarets stabsskole hilste — og fortalte blant annet om Ole Reistads prestasjoner som idrettsmann innen militære grener som bragte ham både verdensmestertittel og olympisk seier.

17. mai-feiringen på Furuset ble avsluttet med familieetog gjennom distriktet og leker i skolegården om ettermiddagen.

HISTORISK: Furuset skole fikk besøk av storbonden Christian Jacobson Furueth personifisert av FAU-leder ved skolen, Jan Crosby. Her med familien Marit Crosby og barna Natalia og Jan Levy, alle i tidsriktige klær.

I BARNETOGET: Furuset skole deltok i barnetoget. Thine Johansen var en av dem som gikk hele veien fra Festningsklassen til Fredriksgate.

Reistad på plass i skolegården

Billedhuggeren Josef Grimeland laget i sin tid to bronseavstøpninger av bysten av Ole Reistad. Den ene ble satt opp på Bardufoss etter Reistads død, den andre ble gitt til Furuset skole, hvor den i mange år har stått på et midlertidig stativ i skolens aula.

Den var for stor til å stå innendørs, og var heller ikke beregnet for det, så nå er den bragt opp i dagen og plassert i skolegården. Under en liten høytidelighet 17. mai i år ble den avduket, og tilstede var blant andre to av Reistads barn, Kjell og Ragnhild Reistad, oberst Odd Johnsgaard fra Luftforsvaret og generalsekretær Odd Norum fra Norske Reserveoffiserers Forbund.

Det var ved juletider 1990 at en selvvalgt komité gikk inn for å flytte bysten. Det ble arrangert en innsamling for å skaffe penger til sokkelen, og bidrag kom fra alle kanter – også fra kong Olav.

Ole Reistad var en legendarisk skikkelse fra krigen dager, høyt elsket og respektert sjef for flyver-skolen «Little Norway» i Canada. Han var født på Stubberud gård, som dengang var en del av Furuset, og han gikk på Furuset skole før han tok militær utdanning og ble flyver. Det var befolkningen på Furuset som i 1950-årene samlet inn penger til Grimeland-bysten, og det var

Josef Grimelands byste av Ole Reistad.

naturlig at Furuset skole fikk den ene avstøpningen.

– Nå er den endelig kommet til heder og verdighet, sier Jens Andreas Melvold i aksjonskomitéen. Samtidig har vi sett det som en oppgave å gjøre ungdomslederen, idrettsmannen og flyveren Ole Reistad og hans verk mer kjent for de oppvoksende slekter.

De øvrige medlemmer av komitéen er Andreas Lomsdal, Lorentz U. Pedersen, Turid Mæhlum Fjeld og Astrid Stenslie Kristiansen. De vil gjerne takke alle som bidro til å få gitt Ole Reistad-bysten den riktige plassering.

Reistad- bautaen

Av Haakon Harlem

Aftenpostens artikkel på Go'aftensiden 10. juni om at bysten av Ole Reistad er flyttet fra aulaen på Furuset skole og ut på en sokkel plassert i skolegården, er et prisverdig budskap.

Beklageligvis gir artikkelen også følgende opplysning om Reistad-monumentets tilblivelse: «Det var befolkningen på Furuset som i 1950-årene samlet inn penger til Grimeland-bysten, og det var naturlig at Furuset skole fikk den ene avstøpningen.»

Dette er en feilaktig fremstilling av forhistorien til Reistad-monumentet. Kort sagt er den riktige som følger:

Det var høyere offiserer i Flyvåpenets overkommando som våren 1957 fikk nedsatt en komité for reising av et minnesmerke over Ole Reistad, der undertegnede var formann. Spontan oppslutning, vesentlig fra militært hold og idrettsorganisasjoner, muliggjorde at Joseph Grimelands byste kunne avdukes på Bardufoss allerede sommeren 1958. Innsamlingen til minnesmerket som er reist på en ruvende sokkel, gikk endog med overskudd.

For disse midler ble det preget en dublett av bysten, med henblikk på plassering i Osloområdet. En rekke forviklinger om plassering av bysten førte omsider til at Furuset idrettsforening overtok lagring av bronsestatuen, inn til den høsten 1972 kunne avdukes på Furuset skole.

En opprinnelig tanke om å plassere skulpturen ved Furusetshallen og derved få den knyttet til den aktive idrett, var dermed forlatt. Her skal ikke tas standpunkt til om skolegården på Furuset er en bedre plassering for minnesmerket til en personlighet som Ole Reistad.

1052 Oslo 10. 19. juni 1991

Oberst Haakon Harlem
Risalléen 40
0387 Oslo 3

Kjære oberst Harlem.

Reistad-bautaen.

Sjærtelig takk for innlegget i Aftenposten 17. d. m.
Det gav meg klarhet i spørsmålet som knyttet
Furuset Idrettsforening eller Furuset Skole kunne
gi meg, da den lille komiteen ble dannet.

Etter å ha virket som prest her fra høsten 1947
til våren 1972, på Lillehammar 1972 til 1979,
fleipet jeg hit til Furuset som pensjonist.

Her har jeg i mange år arbeidet for
Trygve Lies minne. Da pengene til en
statue over ham var berget (ferdig 1992),
tok jeg frem tanken om å få Ole Reistad
fram i lyset og fikk lokale støttere fra
det gamle Furuset til å være med. Heller
ikke disse hadde klare minner om hvordan
lysten var kommet til Furuset skole og av-
duket der.

Mitt ønske var å få lysten i parkområdet
ved Furuset veien på den andre siden for
skolen. Slik saken utviklet seg, ble det
skolen. Men hadde jeg hatt deres opplysninger,
ville nok støtten blitt plassert der jeg mente
den ville passe, når idrettsforeningen
gav opp idrettsplassen Furuset stadion for
å sette den i festrommet/spisesalen. Stedet
jeg tenkte på var idrettsplassen for stadion
kom. Der var både Reistad og Lie altører.

Vennlig hilsen

Lorentz U. Pedersen

HAAKON HARLEM
Oberst
Risalléen 40
0387 Oslo 3

23. 6. 91.

Til

hastor

Lorentz Ulrik Pedersen

Rerstad-bankens.

Med takk for tryggelig og samtale igår,
oversendes vedlagt enkelte papirer,
som kan beholdes. (Gjenhaster til
i understegnede ikke nødvendig)!

Skulle jeg imidlertid være til nytte
på annen måte, så vennligst gi
signal!

Boka: "Slik fikk vi vinna" vil
bli oversendt som trykkesak, om
nårm dager. Beste hilsen

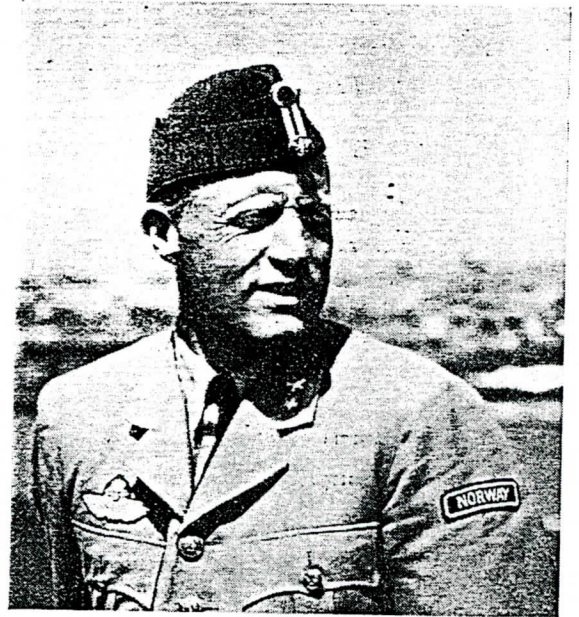
Vedlegg

H. Harlem

VI REISER HAM ET MINNESMERKE

Ole Reistad forte Norges farger, enten det nu var på idrettsbanen, ute og hjemme, på jagermaskinen over det okkuperte Norge eller i spissen for modig ungdom i de allierte styrker utenlands. Her ser vi ham som Norges flaggbærer i den norske olympiske troppe under vinterlekene i St. Moritz 1928.

Utgitt av «Komitéen for minnesmerket over Ole Reistad». Arbeidsutvalg: Oberst H. Harlem, FOK, Oslo, oblt Hans G. Lund, Bardufoss Flystasjon, kaptein A. Frøberg, Brigaden i Nord-Norge. Komitéens sekretær: Major O. Dyr Dahl, Flyvåpnets overkommando, Myntgt. 2, Oslo. Tlf. 33 74 50, Linje 318.

Ole Reistad

1898—1949

Hellstrøm & Nordahl A.s, Oslo

*Bidrag til
reising av et minnesmerke
på Bardufoss over*

OLE REISTAD

*bes vennligst sendt
«Komitéen for minnesmerket over
Ole Reistad.» Postgirokonto nr. 19 796
eller direkte til komitéen under
adresse*

*Flyvåpnets overkommando
Myntgt. 2 - Oslo*

Reis et minnesmerke over OLE REISTAD

Minnet om oberst Ole Reistad er stadig levende. Selv om hans liv og bedrifter tilhører vår egen tid, har hans minne fått noe av sagaens glans over seg.

Reistads virksomhet spente over mange områder.

For våre idrettsfolk vil kanskje Egebergvinneren Ole Reistad, femkampmesteren og skiløperen, som førte den norske militærpatruljen frem til seier i St. Moritz-olympiaden i 1928, stå klarest i erindringen.

Andre vil minnes ham som den utrettelige idrettsorganisasjon, og som skaperen av Furuset stadion og idrettsanleggene på Bardufoss. Også når det gjaldt skyttersaken var han en foregangsman.

Som offiser og flyger arbeidet Reistad målbevisst for nye tanker og idéer som kunne fremme vårt beredskap. Han var i en årrekke den drivende kraft i Norsk Aero Klubb.

Under krigen i Norge kom Reistad etter hånden opp til Nord-Norge, hvor han som flyger og sjef for våre underlegne flystyrker organiserte en motstand som det går frasagn om.

Det som trer klarest frem for oss i dag er vel minnet

om Reistads innsats som sjef for den norske flytreningsleiren «Little Norway» ved Toronto i Canada.

Det var i første rekke Reistads eksempel som rev de andre med seg til å yte innsats over evne, og som bidro til å skape den ånd og vilje vårt flyvåpen var preget av under krigen.

Ved frigjøringen i 1945 kom Ole Reistad til Bardufoss flyplass i Troms og tok kommandoen der over flere tusen tyske og russiske krigsfanger med en knapp håndfull folk. Han kalte inn unggutter fra distriktene omkring, fikk dem i uniform og øvet dem opp, slik at han i løpet av kort tid hadde en styrke som visste å sette seg i respekt.

Da Reistad ble revet bort, bare 51 år gammel, sto han midt oppe i et stort arbeidsprogram for våre nordnorske fylker og folket der. Det han hadde fått utrettet — ikke bare i Nord-Norge, men på alle de mange steder han levde og virket, — hadde da for lengst skaffet ham en fremskutt plass i nordmenns hjarter.

Reistad var offiseren, flygeren, idrettsmannen, organisatoren, ungdommens venn og leder, forent i én person.

Når det fra nord-norsk hold er bragt forslag om å reise en bautastein over oberst Ole Reistad på Bardufoss hvor han avsluttet sin livsgjerning, vil vi gjerne

oppfordre hele det norske folk — i første rekke ungdommen — til å slutte opp om tanken. En bautastein over Ole Reistad vil for kommende slekter stå som symbolet på det beste vår egen generasjon har skapt av livsutfoldelse og fedrelandssinn.

Oslo, april/mai 1957.

*Komiteén for reising av minnesmerket over
Ole Reistad.*

*A. Plyhn, oberstlt, Det Kgl Norske Flyvåpen
Karl Byberg, ordfører, Målselv kommune
Sindre Hesstvedt, Norsk Aero Klubb
Arthur Ruud, Norges Idrettsforbund
Helge Hermansen, Troms idrettskrets
Alf Andreassen, Bardufoss og omegns idrettsforening
Haakon Harlem, Komiteéns arbeidsutvalg.*

Tiltredes av:

*Oscar Torp, stortingspresident
Bjarne Øen, generaløyntant, Sjef for Forsvarsstaben
B. F. Motzfeldt, generaløyntant, Sjef for Flyvåpnet
Trygve Lie, fylkesmann
K. E. Haug, fylkesmann.
P. Chr. Andersen, O. Ditlev-Simonsen jr., John Giæver,
Olaf Helset, Ivar Maanum, Ingv. Smith-Kielland,
J. Waage, N. R. Østgaard.*

Ole Reistads liv i korte trekk

Ole Reistad var født den 26. juni 1898 i Oslo og vokste opp på Stubberud gård, Østre Aker.

Han ble premierløytnant i 1920 etter å ha gjennomgått Krigsskolens øverste avdeling. 3 år senere tok han sitt flysertifikat. Gjennom mange år var han tilknyttet Søndenfjeldske flyavdeling og i ti år gjorde han tjeneste som innflyger ved Hærens flyvemaskinfabrikk på Kjeller. I 1935 ble han kaptein og førstelærer ved Hærens flyveskole og i 1937 sjef for Garnisonsvingen.

Ved krigsutbruddet i 1940 var han sjef for Speidervingen.

Han deltok som flyger under krigsoperasjonene først i Syd-Norge og senere i Nord-Norge.

Etter krigsoperasjonene i Norge kom han over til Canada og var fra 1941-45 sjef for den norske treningsleiren, «Little Norway», ved Toronto. Han ble major i 1941 og oberstløytnant året etter.

Til treningsleiren strømmet norsk ungdom fra alle kanter av verden for å bli trent til å ta opp kampen med tyskerne. Under Reistads ledelse ble der etter hvert øvd opp 700 flygere, speidere og skyttere, foruten bakkemannskap, i alt 3 060 mann.

Ved frigjøringen i 1945 ble Reistad sjef for Luftkommando Nord-Norge og stasjonert på Bardufoss. I 1946 ble han utnevnt til oberst.

Nord-norsk ungdom fant i Ole Reistad et samlingsmerke og en stimulans for idrettsarbeidet. Hans stever på Bardufoss samlet tusener av mennesker fra hele Målselv og Bardu og langt lenger.

Idrettsmannen Ole Reistad er et kapittel for seg. Han var en meget god femkampmann med diskos som beste øvelse, og som skiløper deltok han flere ganger i 50 km renn og i hopp- og kombinerte renn hvor han vant mange premier. Ved de olympiske lekene i 1928 var han leder for den norske militærpatruljen

og tok seiren hjem, etter en ypperlig prestasjon både som leder og skiløper. Han ledet også bl. a. den norske skitroppen ved verdensmesterskapet i Hohe Tatra i 1935.

Han fikk norsk idretts høyeste utmerkelse, Egerbergs ærespris, for ski og friidrett i 1922. Samme år var han norsk mester i 5-kamp.

*

Reistad døde den 22. desember 1949 på fedrenegården Stubberud, etter å ha vært underkastet en operasjon.

Oberst Ole Reistad ønsket ikke å motta dekorasjoner for sin krigsinnsats, men kort tid før sin død utnevnte Kongen ham til kommandør med stjerne av St. Olavsordenen.

Slik var han

Meddelelsen om Ole Reistads bortgang gjorde et sterkt inntrykk på hele det norske folk.

Alle aviser hyldet hans minne i vakre nekrologer og minneord fra kjente personer i inn- og utland. I det følgende gis noen utdrag fra enkelte av disse minneord, gjengitt fra Oslopresen.

den tidligere. Ærlig, rett frem og alltid fremad. Fremad langs den linjen han selv har kalt Torontolinjen, som for ham betyr å gi seg, fullt og helt, til den sak de hjemme finner det verd å la seg pine til døden for, fordi de er forvissnet om at vi ute, daglig gir det samme offer. Og fordi de vet det er rett. Han er som en gran i skogen, han er fjellet i sol og snø, han er det som vi søkte etter når vi dro på skauen i aprilnettene for å høre tiuren spille. Han er alt det som det er verd å kjempe for».

Kronprinsesse Märtha og kronprinsbarna på besøk i «Little-Norway».

En fallen flygers siste ord om sin sjef.

Utdrag av et brev fra fenrik i RNAF, Jan Gert von Tangen, som falt under luftkamp over Frankrike 31. oktober 1943. Brevet er datert, England 13. oktober 1943:

«De årene jeg har tilbrakt i Canada og Statene under Reistads innflytelse og ledelse, er uten sidestykke den rikeste og mest verdifulle opplevelse jeg har gjennomgått i mitt liv. Det var stort å være hjemme det første året etter krigen og se hvorledes vårt land grodde sammen til en nasjon, hvorledes folk som var kastet overende av flommen satte fot under seg og stemmet ryggen imot. Men jeg tror det var enda mer imponerende å se hvorledes en ensom mann, en flyktning i et fremmed land, hvis språk han bare behersket kummerlig klarte å bygge opp en organisasjon som er blitt helt igjennom et gjenspeil av hans eget fedrelandssinn og rike, positive ånd. Hva det har betydd for hver enkelt av oss som har gått gjennom «Little Norway» kan bare vurderes av de resultater de norske flygere har oppnådd i denne krigen. Det trenges mer enn hat til fienden, det trenges ånd og samfølelse inspirert av en stor leder, for å nå slike høyder.

Jeg er stolt over å være så nær knyttet til Ole Reistad og ha tatt del i det arbeid som han utførte derborte. Han har samlet til en gruppe ikke bare oss guttene som hører til våpnet, men hele den oppsplittede og motvillige befolkningsgren som representerer det beste av det utflyttede Norge i Statene og Canada. Intet under at navnet Reistad har betydd kamp derborte. For Reistad er selve norskheten rendyrket som vi aldri har kjent

«Major'n».

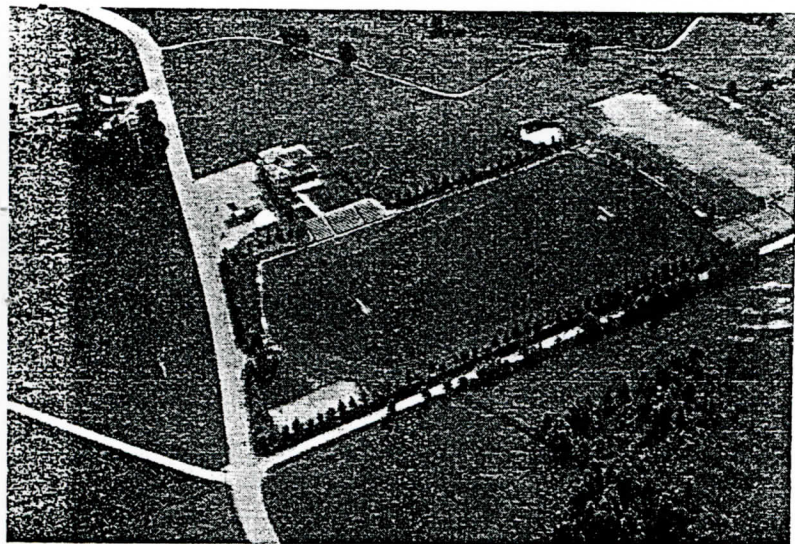
Ole Reistad hadde mange kjæleavn og økenavn i kameratkretsen, blant idrettsmenn og flyvere. Men for alle oss som møtte ham i «Little Norway» under krigen, er det et navn som alltid vil huskes: «Major», uttalt med kraftig trykk på første stavelse. Det var som major Reistad ble kjent og kjær for de aller fleste som kom til denne treningsleiren i Toronto, det var som major han oftest sto foran linjen ved oppstillingene og holdt sine manende og inspirerende taler — og selv om det kom andre majorer til Toronto, var det bare en «major'n» for gamlekara. Mange av dem syntes det var rent trist da han ble oberstløytnant, selv om de så hjertelig godt unte ham forfremmelsen. Det var vel slik han følte det, den gamle sjømannen som nå var vaktmann i staben og som sa: «Javel, major — nei, omf'lals, jeg mente oberstløytnant. Major'n får unnskyld!»

Der finnes menn som kan gjøre en stor og strålende innsats selv, og der finnes dem som kan rive unge og eldre med seg i kraft av sin karakter, sine evner og sitt eksempel. Men bare meget sjelden fødes der menn som kan rive andre med seg til innsats over evne, som kan inspirere andre til å gå foran og lede, som kan skape en ånd og en innsatsvilje som lever etter dem. Det var det Ole Reistad gjorde, på idrettsbanen, i flyverleiren

og i vennekretsen. I Canada fikk denne ånden navnet «Spirit of Little Norway». For alle dem som hadde den lykke å kjenne Ole Reistad som sjef og som venn, som idrettsmann, flyver, leder og først og sist som en gløddende, intens nordmann — er denne ånden og viljen blitt det vakreste monument som kan reises over en av Norges store sønner.

Ragnar Wold,
kaptein i Flyvåpnet.

Furuset stadion hvor Reistad selv har reist sitt minnesmerke til glede for norsk ungdom.

Flygeren og skiløperen Marius Eriksen jr.

En gutt, en mann, en venn av de sjeldne, er dratt fra oss.

For et savn det vil bli aldri mere å se deg eller høre deg der nordfra, hvor du også på din særegne, umiddelbare, reelle måte hadde fanget alle menneskers hjerte, slik som du alltid har gjort.

Du fikk de venner som er verd å ha som venner, du Ole, og alle ga du av ditt fantastiske overskudd, av det som er godt og sunt her i livet.

Som liten idrettsmann og som flyger vil jeg bare si: «For deg hadde vi gjort alt!»

«Samling på bønn, gutter!»

Jeg lærte Ole Reistad riktig å kjenne under olympiaden i St. Moritz i 1928. Foruten å være leder for langrennsløperne var han også sjef for den norske militærpatruljen. Treningen og prøvene i utforkjøring var bare en fornøyelse under Reistads ledelse. Det manglet ikke på oppmuntringer og humørfylte replikker. Da dagen for patroljeløpet kom, visste vi alle at formen var i orden. Første halvdel av løpet gikk praktisk talt bare oppover. Reistad ledet patroljen i den sterke stigningen og det ble en hard påkjenning for det raste en ren snøstorm i høyfjellet. Da vi nådde toppen, hadde vi foran oss en utforkjøring på 6 km.s lengde og med et fall på 1100 meter. «Finnene ligger 7 minutter foran oss», sa Reistad så nå gjelder det å kjøre for

fullt. «Gutter — kom det med sterk appell — Samling på bønn!» Og så bar det utfor så snøføyken sto om oss. Det ble en utforkjøring vi sent vil glemme. Men det gikk bra og vi kom helskinnet ned alle sammen. Det viste seg da også at vi hadde tatt igjen finneses forsprang og når vi kunne innkassere seierspremien senere på dagen, var det først og fremst takket være Reistads skiferdighet og lederegenskaper. Han visste hva vi var gode for, og han utnyttet våre krefter helt ut.

Jeg har aldri truffet et menneske jeg setter så høyt som Reistad. En saklig stor idrettsmann, en rettskaffen og uangripelig militær, en mann som hadde sine bestemte meninger og som torde fremføre dem.

Leif Skagnes,

Nestkommanderende for militærpatruljen 1928.

Fra en klubbkamerat:

Alt det du i din tilmålte tid har fått utrette av stort og godt, vil stå som en flammende appell for hver enkelt av oss. Hvor mange ganger har du ikke blåst ditt pågangsmot og humør i oss når det røynt på som verst. Du kunne fylle oss med glede og livslust når du lot ditt humør sprudle. Vi minnes deg med glede fra stadions byggeperiode, når du som anleggsbas drev oss fram med skjemt og muntre historier. Vi minnes deg når du lot flyet ditt stupe ned mot banen og sendte ned

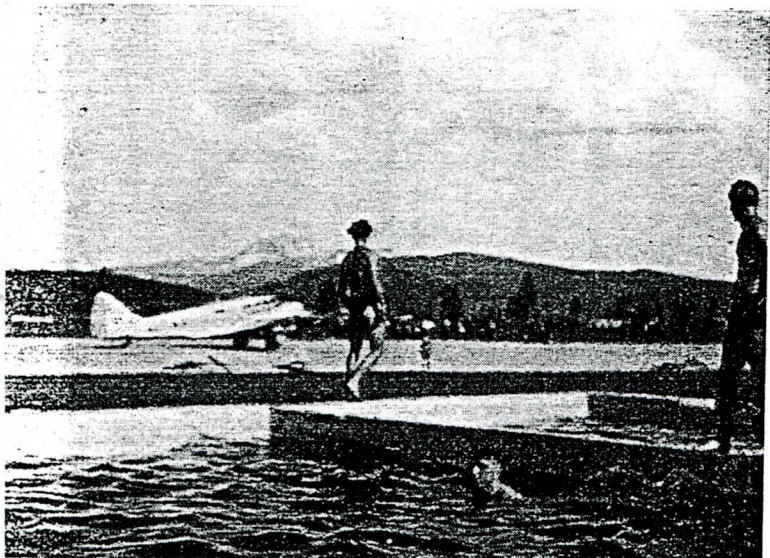

Reistad gir den sveitsiske general melding om at den norske skipatrolje har fullført løpet i vinterolympiaden, St. Moritz 1928. De andre deltakere var: Ole Stenen, Reidar Ødegaard, Leif Skagnes.

kraftige påminnelser om ditt og datt. Vi minnes deg fra løyper og idrettsbaner, fra fjell og fjord, vi minnes alle dine tusener påfunn. Det var alltid noe av eventyrets glans over alt som du foretok deg. Også din tale bar bud om det samme og varslet kommende oppgaver, stadig nye oppgaver, til beste for det som sto ditt hjerte nærmest, folk og land. Og under krigen talte din stemme til oss og fylte oss på nytt med samme begeistring og utholdenhet som alltid. Vi er takknemlig fordi vi kan minnes deg slik og glede oss over minnene.

Ivar Maanum.

Svømmebasseng på Bardufoss – et av de mange idrettsanlegg Reistad fikk istand.

forpleining. Vi ble vist utstrakt tillit og nøt etter forholdene stor frihet. Kort sagt, vi fikk en menneskeverdige tilværelse.

Til gjengjeld ble vi fanger innbyrdes enige om å yte vårt beste. Ja, vi likte å utføre samfunnsgagnlig arbeid for Luftkommando Nord. Det var en oppmuntrende opplevelse når oberst Reistad av og til inspiserte vårt arbeid. Han hadde et vennlig ord til overs for alle. Han likte frimodig tale og var med på en spøkefull bemerkning.

Arbeidet følte under disse forhold ikke som tvang. Derfor ble det også ytet meget godt arbeid. Ingen misbrukte den forholdsvis store frihet vi hadde. Takket være oberst Reistad gikk alt knirkefritt og til alle parter tilfredshet.

Da det ble avgjort at fangene skulle flyttes sørover, kom oberst Reistad og holdt en tale for oss og takket oss for godt utført arbeid. Han sa bl. a.: «Det er meget mer som binder oss nordmenn sammen, enn det som skiller oss».

Oberst Ole Reistads forståelsesfulle og humanitære opptreden overfor ulykkelige stulte landsmenn, vil bli erindret i kjærlighet og takknemlighet.

En av dem.

Soldatens venn.

En som har fått sin militære tjenestetid litt på avstand og ser den i minnes perspektiv, kan være fristet til å fundere over hva det var som gjorde denne mannen til et samlingsmerke for norsk ungdom.

Nordmann, offiser, soldat og kamerat.

Med glede vil jeg huske den staute gutten, mannen, mennesket og offiseren. Under krigen satte han spor etter seg som offiser og som organisator. Hans innsats i krigen i Norge og flukten fra Nord-Norge til Canada via Sibir og Japan, vil få plass i krigshistorien.

Han var en uforferdet kar, Reistad. Hans eneste tanke da striden raste, var Kongen og fedrelandet og målet hans var et fritt land med frie, selvstendige mennesker. Men han var også bestemt. Ærgjerrighet og politikk ville han ikke vite av. Derfor fikk han også motstandere.

Georg-Unger Vetlesen.

Menneskevennen.

Under eiendommelige omstendigheter var det jeg traff oberst Ole Reistad på Bardufoss flystasjon, hvor han var øverste sjef.

Vi var 50 landsvikfanger som en knakende kald februarvold kom til Bardufoss for å utføre diverse arbeider for flystasjonen der. — Vi var av fengselstyret blitt «avgitt» til arbeid der nord.

Vi kom fra fengslers og fangeleirers åndsfortærende, ørkesløse og uhyggelige tilværelse. Våre sinn var fylt med bitterhet og sorg over så meget.

Oberst Reistad forsto vår tilstand. Han var vennlig og hjelpsom i enhver henseende. Vi fikk varme klær og sko av de militære depoter. Vi ble fordelt på arbeid således at hver arbeidet i sitt fag. Vi fikk meget god

Ordet «offiser» har ofte skurret i manges ører. Men hva med Ole Reistad? Krevde noen offiser mer av sine gutter enn han? Kunne noen være hardere enn han? Og når jeg minnes den forutinnstilling førkrigstidens ungdom ofte møtte opp med på øvelsesplassene, så synes jeg det er et psykologisk mirakel at vi i løpet av noen uker lærte å elske og beundre denne mannen så grenseløst at vi kunne ha gått rett i varmen om han hadde bedt oss om det. Hadde «han Ola» gitt en ordre, så felte den ulydige dommen over seg selv blant kameratene.

Ole Reistad hadde nettopp de egenskaper som vi ville en militær sjef skulle ha. Han var støpt i en form der det forhatte fabrikkmerket ikke hadde greid å slå igjennom. Han var så norsk at det formelig luktet granbar av ham, og han hadde greid å gjøre offiserstypen til en norsk type, i pakt med det beste norske lynne. Dette er hele hemmeligheten ved hans enestående popularitet hos soldatene.

Vi som var så heldige å få ham som leder og oppdrager i et lite avsnitt av vår ungdom, har meget å takke ham for. Vi vil alltid gjøre honnør for de idealer han preger i vårt sinn. Og det er den beste takk vi kan gi ham.

Flysoldat 3758.

Oberst H. Harlem
Gyldensløvegate 12

Oslo, 18.mars 1971

OSLO 2

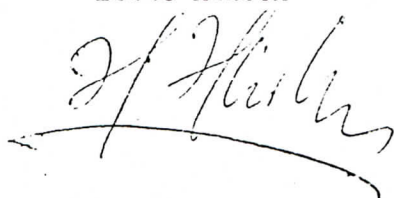
Til
Fru Bergljot Reistad,
Furuset Idrettsforening, v/formannen herr Thorleif Thorbjørnsen

DUBLETT AV BYSTE AV OLE REISTAD

I det følgende tillater jeg meg å gi en fremstilling av hvordan denne sak har utviklet seg:

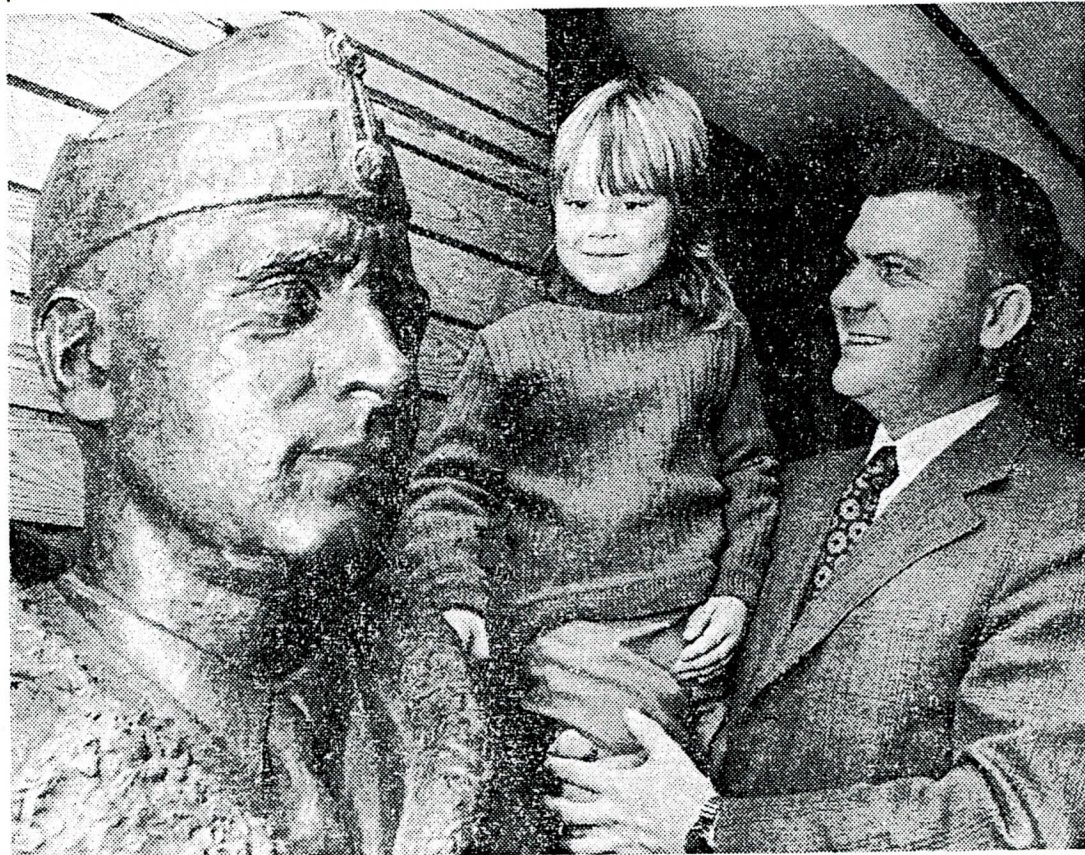
1. I brev av 22.jan.-1969 til undertegnede gir fru Reistad uttrykk for at hun, etter samråd med sine tre barn, ønsker bysten plasert ved Norges Idrettshøgskole, -"hvis dette lar seg gjøre".
 2. I forbindelse med Luftforsvarets flytning fra festningen til Huseby før siste årsskifte, fikk jeg beskjed om at dubletten ville bli "husløs", da lagrene på festningen skulle frigis over nyttår. Jeg hadde forut for dette flere ganger henvendt meg til Idrettshøgskolen og bedt om svar på om bysten ville bli akseptert som gave. Da Idrettshøgskolen ikke kunne gi noe tilsagn om dette, tilskrev jeg 25.nov.-1970 Furuset Idrettsforening, som det vil fremgå av vedlagte fotostatkopi (Vedlegg 1).
 3. I telefonsamtale 11.des.-1970 gav hr. Thorbjørnsen beskjed om at det kunne skaffes lagerplass for dubletten og at Furuset Idrettsforening med takk ville overta den, dersom Idrettshøgskolen ikke kunne motta den som gave.
 4. Av vedlagte fotostatkopi av brev datert 12.des.-1970 fra Idrettshøgskolen (Vedlegg 2) fremgår at et eventuelt tilsagn om å motta bysten måtte utstå på ubestemt tid.
 5. Da fortsatt mulighet for lagring på festningen utover mars dette år er utelukket, traff jeg forleden avtale med hr. Thorbjørnsen om at bysten blir overført til og lagret på Grorud Jernvarefabrikk. Furuset Idrettsforening overtar det videre ansvar for lagringen.
- Transporten av dubletten til Grorud ble ved elskverdig imøtekommenhet fra Luftforsvaret foretatt den 17 ds.
6. Angående den endelige plasseringen av dubletten, forutsetter jeg at Furuset Idrettsforening søker kontakt med fru Reistad. Jeg står ellers gjerne med glede til disposisjon ved eventuelle forespørsler i sakens anledning.

Beste hilsen

Vedlegg: 2

Et ideal for de unge ^{11/10-72}

En byste av oberst Ole Reistad ble i formiddag avduket på Furuset skole av statsråd Bjartmar Gjerde. På denne måte ville skolen hedre oberst Reistad som var fra Furuset, og har gjort en stor innsats for idrettsmiljøet på stedet. Det var blant annet ham som i sin tid tok initiativet til at Furuset stadion ble bygget. Reistad var også elev ved Furuset skole. Bysten som står på en sokkel i skolens aula, er utført av kunstneren Josef Grimeland, og er den samme som står på Berdufoss. En stor del av oberst Reistads familie, hans idrettskamerater og venner var til stede ved avdukingen. På bildet beundrer statsråd Gjerde og Marianne Larsen kunstverket.

(Foto: Oddbjorn Monsen.)

Oberst Haakon Harlem

Oslo, 14. oktober 1972

Fru Bergljot Reistad

Monolitveien 34, Oslo.

Gjenpart: (uten vedlegg)

Kjell Arne Reistad

Drammensveien 54 b, Oslo.

Jeg ser av avisene at dubletten av busten av Ole Reistad nå er plassert på Furuset skole og ønsker til lykke med at dette er skjedd.

Etter at jeg i 1957 fremkom med forslaget om å reise et minnesmerke over oberst Reistad og senere var formann i det arbeidsutvalg som påtok seg å løse oppgaven, har jeg oppbevart de viktigste dokumenter vedrørende saken. Da arbeidsutvalget forlenget er oppløst og saken nå synes bragt til en heldig avslutning, tillater jeg meg vedlagt å oversende en del papirer som antas å ha interesse for familien Reistad.

Dermed anser jeg min del av oppgaven for avsluttet.

Jeg takker for den store forståelse og elskverdighet mitt arbeid er blitt møtt med fra familiens side.

Med hilsen

H. Harlem

Vedlegg

Kjære oberst Karlem 9/11-72
På egen og familiens vegne vil
jeg takke Dem oberst Karlem
for den vennlige interesse De
har vist i saken og for det
aktuelle De har utført for å
få plassert dubletten av bysten
av min mann på et tilfreds-
stillende sted. Vi er glad

for at saken er løst og at
bysten om ca. 1/3 år skal
stå på Furnuske Stadion ved
den nye Yshockeyhallen når
den blir ferdig. (Eiendommen)

Teggen takk fra oss alle
Deres Ringvot Prestad.

Takk for gavene!

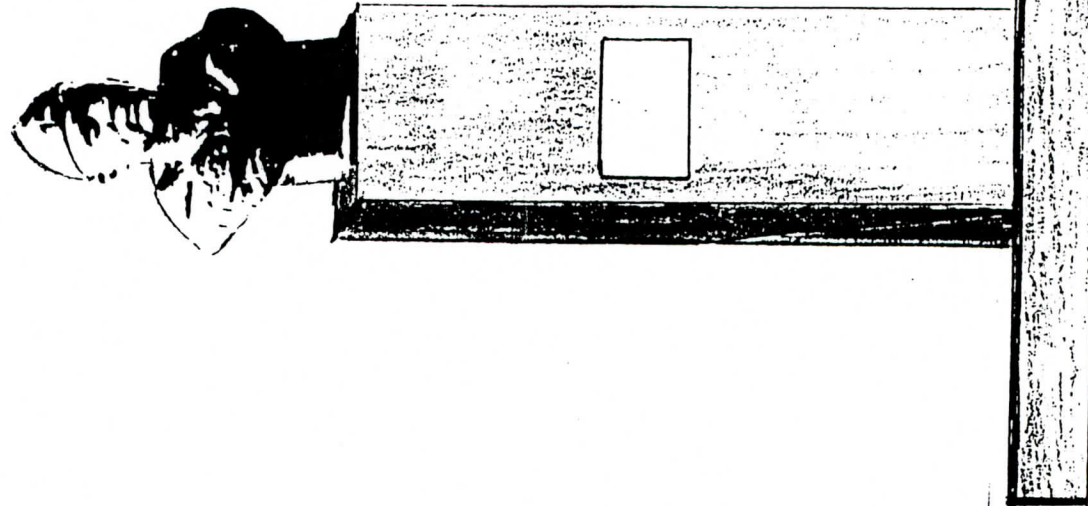
TAKK: Komiteen som ledet arbeidet med å få bysten av oberst Ole Reistad ut på sokkel takker alle som har bidratt. (F.v.): Andreas Lomsdal, rektor Turid Mæhlum ved Furuset skole, Jens Andreas Levold, Astrid Stensli Kristiansen og Lorentz Ulrik Pedersen.

Komiteen som ledet arbeidet med å få bysten av Ole Reistad ut i lyset og opp på sokkel foran Furuset skole, vil gjerne takk alle som har bidratt til å finansiere sokkelen. Totalt ble det samlet inn ca. 55.000 kroner som muliggjorde prosjektet. Følgende har bidratt:

Aga AS — Leirdal, AKERS AVIS/Groruddalen, Per Amundsen, Kjell Arnesen, Erika Ausen, Egil Bakke, Rolf Bakke AS, Birger Berg, Unni og Rolf Berntsen, Hans Berntsen, Gunnar Bramnes, Jens Brovold, Aase Bugge, Brynjulf Bull, Den Kgl. Høfforvaltning, Slottet, Helge Diesen, Frank Elmlom, Carl Emil AS, Odd Eriksen, Asbjørn Flo, Else Clausen Fraas, Ragnar Fraas, Helge Fjellstad, Furuset Idrettsforening, Furuset Rotary, Furuset Sanitetsforening, Furuset Vel, Victor Fogelstrøm, Dr. V. Fürst, Thor Gründe, Groruddalens historielag, Grorud Trading, Sigrid Grøttum, Per O. Gulbrandsen, Rolf Hagfors, Per Hagfors, Hamnøy, Jorun Hansen, Trygve Horgen, Helge Hoxmark, Sveire Huser, Anne-Lise Jensen, Berit og Jan Johansen, Svein Jørgensen, Egil Kjærnli, Inger Johanne

Klemmetsrud, Per Klemmetsrud, Astrid og Bjørn Kristiansen, Knut Larsen, Andreas Lomsdal, Luftforsvarets Gave- og hjelpefond, Thor Iver Lynne, Arne Magler, Ruth og Jens Melvold, Anna Michelsen, Paul Myklebust, Arne Myrbraathen, Fritjof Maanum, Gerd Raastad Nielsen, Ingrid og Ivar Nilsen, Kaare Hamar Nordby, Olaf Norli, Vidar Noreng, Norske Reserveoffiserers Forbund, Norges Idrettsforbund, Norsk Aeroklubb, Oslo kommune bydel 16 Furuset, Harald Olsen, Aase Olsen, Anna Opsahl, Hans Opsahl, Jan Sverre Pedersen, Arne Pedersen, Lorentz U. Pedersen, Odd Rastad, Berit Resell, Olaf Retterstøl, Bjørg og Ulf Risvik, Erling Rosenberg, Kjell Rosenberg, Erik Rognlien, Leif Ruder, John Røgeberg, A. Rønold, Rolf Sand, Knut Skatvedt, K Schiander, Per Skaaraas, fam. Skovli, Oskar Solheim, Aksel Sommerfelt, Steinbråten, Arne Steen, Ole Stig, Evy Storeng, Stovner/Rasmussen, Anders Sundby, Even Sveen, familien Sætre, Valborg Sætre, Reidun Thorbjørnsen, Kaja og Birger Tuhus, Oddvar Bull Tuhus, Einar Ulltang, Svein Vadem, T. Westby, Håkon Windingstad, Berit Ørning, Hertha og Hans Østgaard, Knut Aamodt, Einar Aannerud, Helge Aas.

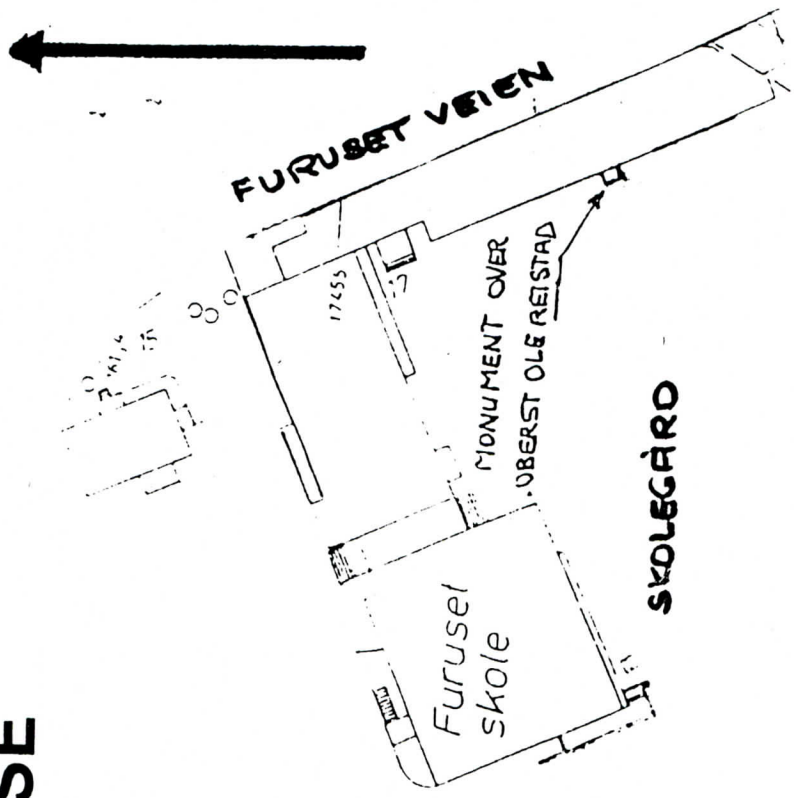
**OBERST
OLE REISTAD**

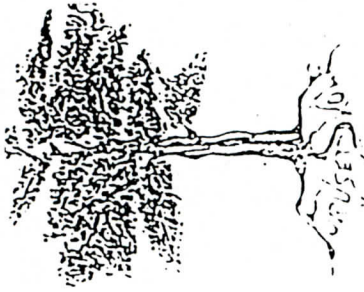

1898-1949

ungdomslederen
flyger og idrettsmann

**MONUMENT OVER
OBERST OLE REISTAD
SKISSE**

MONUMENT OVER OLE REISTAD.
INNSAMLINGSAKSJON TIL SOKKEL.

UNDERTEGNEDE KOMITE HAR TATT INITIATIV TIL Å FÅ SATT BYSTEN AV OLE REISTAD I SKOLEGÅRDEN PÅ FURUSET SKOLE - OLE REISTAD VAR FØDT PÅ STUBBERUD GÅRD, SOM DENGANG VAR EN DEL AV FURUSET. HAN GIKK PÅ FURUSET SKOLE FØR HAN TOK MILITÆR UTDANNELSE OG BLE FLYVER.

Han er, som kjent, en legendarisk skikkelse fra krigens dager, høyt elsket og respektert sjef for flyverskolen "Little Norway" i Canada.

Han var også en dyktig friidrettsmann og skiløper. Han ble hedert med Egebergs ærespris.

Billedhoggeren Josef Grømeland har modellert en byste av Ole Reistad. Den er støpt i bronse i to eksemplarer. Penger til bysten ble samlet inn i 1950-årene av befolkningen på Furuset. Den ene bysten ble satt opp på Eardufoss etter Ole Reistads død. Den andre bysten ble gitt til Furuset skole av befolkningen på Furuset. Den har stått på et midlertidig stativ i skolens aula. Bysten er for stor til å stå innendørs og er heller ikke beregnet for dette.

Komitèen går derfor inn for å plassere bysten på en sokkel ute på skoleplassen slik kartskissen bak viser. Vi har i denne forbindelse vært på befaring på stedet sammen med landskapsarkitekt Bjørg-Anne Brennø fra kontoret for park og idrett.

Komitèen ser det som sin oppgave å gjøre Ole Reistad og hans verk mer kjent for de oppvekstende slekter og arbeidende for å få satt bysten av ham opp i skolegården på Furuset skole før 17. mai i år. Komitèen vil arrangere en innsamlingsaksjon for å skaffe penger til sokkelen.

Vi vil med dette be om Deres bidrag slik at bysten av Ole Reistad kan komme til heder og verdighet og samtidig være til inspirasjon for Furuset skoles elever.

Furuset skole, 22. 1. 1991
Med hilsen

Andreas Lomsdal, Lorentz U. Pedersen, Turid Mæhlum Fjeld

Astrid Stenslie Kristiansen, Jens Andreas Melvold

BIDRAG BETALES TIL

BANKGIRONR.: 7072 05 03873
ELLER
POSTGIRONR.: 08240 196744

Skolesjefen i Oslo
Strømsveien 102
0663 Oslo 3

Furuset 2.1.1991

MONUMENT OVER OLE REISTAD
OPPSETTING PÅ FURUSET SKOLEPLOSS

UNDERTEGNEDE KOMMITE` HAR TATT INITIATIV TIL Å FÅ SATT OPP ET MONUMENT
OVER OLE REISTAD PÅ FURUSET SKOLEPLOSS.
OLE REISTAD VAR FØDT PÅ STUBBERUD GÅRD SOM DENGANG VAR EN DEL AV FURUSET.
HAN GIKK PÅ FURUSET SKOLE FØR HAN TOK MILITÆR UTDANNELSE OG BLE FLYVER.

Han er, som kjent, en av de legendariske skikkelser fra bl. a. krigens
dager, som høyt elsket og respektert sjef for flyverskolen "Little Nor-
way" i Canada.

Han var også en dyktig idrettsmann og skiløper og ble hedret med Egebergs
ærespris.

Billedhuggeren Josef Grimeland har modellert en byste av Ole Reistad.
Den er støpt i bronse i to eksemplarer. Penger til bysten ble samlet inn
i 1950-årene av befolkningen på Bardufoss og på Furuset.

Den ene bysten ble satt opp på Bardufoss etter Ole Reistads død.
Den andre bysten ble gitt til Furuset skole av befolkningen på Furuset
og har stått på et midlertidig trestativ i skolens forsamlings-
sal. Bysten er for stor til å stå innendørs og er heller ikke beregnet for
dette.

Kommiteen går derfor inn for å plassere bysten på en sokkel ute på
skoleplassen slik vedlagte kartskisse viser. Vi har i denne forbindelse
vært på befaring på stedet sammen med landskapsarkitekt Bjørg-Anne Brennø
fra kontoret for park og idrett.

Kommiteen ser det som sin oppgave å gjøre Ole Reistad og
hans verk mer kjent for de oppvoksende slekter og går derfor
inn for å få satt bysten av ham opp på Furuset skoleplass
før 17. mai i år. Kommiteen vil videre arrangere en innsamlings-
aksjon for å skaffe penger til monumentet.

Vi vil med dette be om Deres godkjennelse av plasseringen av
bysten så raskt som mulig fortrinnsvis innen utgangen av denne
måned.

Med hilsen

Andreas Lomsdal, Lorentz U. Pedersen, Turid Mæhlum Fjell

Astrid Stenslie Kristiansen, Jens Andreas Melvold

Midl. reg. best.
S-286/14.5.86
Bølig

105/301

105/1780

Byggetegnelse S-1243

13603 Uvgr. veigrunn

S-1955.23.10.74
S-2108.4.2.76

111/37 Trimmen

105/256

105/301

105/301

105/301

105/301

105/301

105/301

105/301

105/301

105/301

105/301

105/301

105/301

105/301

105/301

105/301

105/301

105/301

105/301

105/301

105/301

105/301

105/301

105/301

105/301

105/301

105/301

105/1780

105/1780

105/1780

105/1780

105/1780

105/1780

105/1780

105/1780

105/1780

105/1780

105/1780

105/1780

105/1780

105/1780

105/1780

105/1780

105/1780

105/1780

105/1780

105/1780

105/1780

105/1780

105/1780

105/1780

105/1780

105/1780

105/1780

105/1780

111/2

111/2

111/2

111/2

111/2

111/2

111/2

111/2

111/2

111/2

111/2

111/2

111/2

111/2

111/2

111/2

111/2

111/2

111/2

111/2

111/2

111/2

111/2

111/2

111/2

111/2

111/2

S-2108.4.2.76

S-2108.4.2.76

S-2108.4.2.76

S-2108.4.2.76

S-2108.4.2.76

S-2108.4.2.76

S-2108.4.2.76

S-2108.4.2.76

S-2108.4.2.76

S-2108.4.2.76

S-2108.4.2.76

S-2108.4.2.76

S-2108.4.2.76

S-2108.4.2.76

S-2108.4.2.76

S-2108.4.2.76

S-2108.4.2.76

S-2108.4.2.76

S-2108.4.2.76

S-2108.4.2.76

S-2108.4.2.76

S-2108.4.2.76

S-2108.4.2.76

S-2108.4.2.76

S-2108.4.2.76

S-2108.4.2.76

S-2108.4.2.76

17455

17455

17455

17455

17455

17455

17455

17455

17455

17455

17455

17455

17455

17455

17455

17455

17455

17455

17455

17455

17455

17455

17455

17455

17455

17455

17455

Friområde - turvei
160 S-2108.4.2.76

Friområde - turvei
160 S-2108.4.2.76

Friområde - turvei
160 S-2108.4.2.76

Friområde - turvei
160 S-2108.4.2.76

Friområde - turvei
160 S-2108.4.2.76

Friområde - turvei
160 S-2108.4.2.76

Friområde - turvei
160 S-2108.4.2.76

Friområde - turvei
160 S-2108.4.2.76

Friområde - turvei
160 S-2108.4.2.76

Friområde - turvei
160 S-2108.4.2.76

Friområde - turvei
160 S-2108.4.2.76

Friområde - turvei
160 S-2108.4.2.76

Friområde - turvei
160 S-2108.4.2.76

Friområde - turvei
160 S-2108.4.2.76

Friområde - turvei
160 S-2108.4.2.76

Friområde - turvei
160 S-2108.4.2.76

Friområde - turvei
160 S-2108.4.2.76

Friområde - turvei
160 S-2108.4.2.76

Friområde - turvei
160 S-2108.4.2.76

Friområde - turvei
160 S-2108.4.2.76

Friområde - turvei
160 S-2108.4.2.76

Friområde - turvei
160 S-2108.4.2.76

Friområde - turvei
160 S-2108.4.2.76

Friområde - turvei
160 S-2108.4.2.76

Furuset skole

MONUMENT OVER
ØBERST OLE REIStAD

Felt N 91

Tomt for næringsvirksomhet.
- kontor, forretning og/eller industri
U maks 0,8
S-2108.4.2.76
se reg. best.

Felt N 1111

Tomt for næringsvirksomhet
U maks 0,7
S-2108.4.2.76
se reg. best.

Tomt for næringsvirksomhet
Vedt. 9.10.89
(S-1942, S-2108)

Annet veiareal
S-1942.6.8.74

S-1942.6.8.74

Annet veiareal
S-1942.6.8.74

Gangvei 9603
Busstomme

S. Sigvartsen

Steinindustri as

Herr Andreas Lomsdal
Michelets vei 34
1053 OSLO 10

TRONDHEIMSVEIEN 457
0962 OSLO 9
TELEFON (02) 25 80 22 - (02) 25 89 94
POSTGIRONR. 221 30 49
BANKGIRONR. 1609.041.688.3

GRORUD, 12/2-91,

Ref.: Bauta over Ole Reistad.

Viser til Deres besøk på vårt kontor 8/2-91.

Deres nye skisse innebærer en betydelig større sokkel til bysten over Ole Reistad. Det er nå bestemt at høyden skal være 2,00 m, likeledes en finhuggen overflate på alle sidene. Dette innebærer en noe høyere totalpris enn tidligere antydnet på en mindre sokkel. Her var ikke bronseplaten inkludert.

Vår totalpris blir kr. 35,000,- + moms.

I denne prisen er således sokkelen i finhuggen rød granitt, med målene 200cmx60cmx50cm inkludert. Videre bronseplate med tekst; "Oberst Ole Reistad, flyver, idrettsmann og ungdomsleder, 1898 - 1949," nedsenket i nevnte granittsokkel, fritt montert ved Furuset Skole. Bronsebysten vil bli montert, i denne pris, på stedet etter at sokkelen er montert på betongsålen. Alle fraktutgifter er inkludert.

Vi forutsetter at forskriftmessig såle i betong blir støpt på forhånd, og hvor bolter er nedstøpt i denne.

På Deres skisse er det antydnet et platå lagt med skifer, avgrenset med rød granitt-kantstein. Det er skissert ca. 9 m² skifer og ca. 12 lpm kantstein, noe vi kan tilby levert for kr. 5.000,- + moms. Våre montører kan påta seg montering av nevnte platå for kr. 4.000,- + moms. Vi må også her forutsette at såle er støpt ferdig før eventuell montering av skifer/kantstein kan starte.

Håper tilbudet er av interesse, og hører svært gjerne fra Dem med det aller første.

Vennlig hilsen,

Jan-Erik Bakk

S. Sigvartsen Steinind. A/S

Skolesjefen i Oslo
Strømsveien 102
0663 Oslo 3

Furuset 2.1.1991

MONUMENT OVER OLE REISTAD
OPPSETTING PÅ FURUSET SKOLEPLASS

UNDERTEGNEDE KOMMITE` HAR TATT INITIATIV TIL Å FÅ SATT OPP ET MONUMENT
OVER OLE REISTAD PÅ FURUSET SKOLEPLASS.
OLE REISTAD VAR FØDT PÅ STUBBERUD GÅRD SOM DENGANG VAR EN DEL AV FURUSET.
HAN GIKK PÅ FURUSET SKOLE FØR HAN TOK MILITÆR UTDANNELSE OG BLE FLYVER.

Han er, som kjent, en av de legendariske skikkelser fra bl. a. krigens
dager, som høyt elsket og respektert sjef for flyverskolen "Little Nor-
way" i Canada.
Han var også en dyktig idrettsmann og skiløper og ble hedret med Egebergs
ærespris.

Billedhuggeren Josef Grimeland har modellert en byste av Ole Reistad.
Den er støpt i bronse i to eksemplarer. Penger til bysten ble samlet inn
i 1950-årene av befolkningen på Bardufoss og på Furuset.
Den ene bysten ble satt opp på Bardufoss etter Ole Reistads død.
Den andre bysten ble gitt til Furuset skole av befolkningen på Furuset
og har stått på et midlertidig trestativ i skolens forsamlings-
sal. Bysten er for stor til å stå innendørs og er heller ikke beregnet for
dette.

Kommiteen går derfor inn for å plassere bysten på en sokkel ute på
skoleplassen slik vedlagte kartskisse viser. Vi har i denne forbindelse
vært på befaring på stedeysammen med landskapsarkitekt Bjørg-Anne Brennøe
fra kontoret for park og idrett.

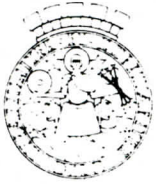
Kommiteen ser det som sin oppgave å gjøre Ole Reistad og
hans verk mer kjent for de oppvoksende slekter og går derfor
inn for å få satt bysten av ham opp på Furuset skoleplass
før 17. mai i år. Kommiteen vil videre arrangere en innsamlings-
aksjon for å skaffe penger til monumentet.

Vi vil med dette be om Deres godkjennelse av plasseringen av
bysten så raskt som mulig fortrinnsvis innen utgangen av denne
måned.

Med hilsen

Andreas Lomsdal, Lorentz U. Pedersen, Turid Mählum Fjell

Astrid Stenslie Kristiansen, Jens Andreas Melvold

OSLO SKOLESTYRE
SKOLESJEFEN
GRUNNSKOLER
VIDEREGÅENDE OPPLÆRING
VOKSENOPPLÆRING

Deres ref.

Dato

Komite for oppseting av Ole Reistadmonument
v/Andreas Lomsdal
Micheletv. 34

07.02.91

1053 Oslo 10

Vår ref.

Vårt j. nr.

VD/-

MONUMENT OVER OLE REISTAD.
OPPSETING PÅ FURUSET SKOLEPLASS.

Det vises til telefonsamtale med Dem 1 dag.

Skolesjefen ser positivt på å plassere monument over Ole Reistad på Furuset skoleplass. Det er en forutsetning at monumentet blir plassert slik at det ikke er til hinder for snøbrøyting eller annen aktivitet som hører skolen til.

Med hilsen

Ole Ramstad
fung.driftssjef

Vibeke Dahl
tekn. sekretær

Kopi: Furuset skole.

OBERST OLE REISTADS BAUTA

V/Andreas Lomsdal
Micheletveien 34
1053 Oslo 10

Oslo bygningskontroll
Trondheimsveien 5
0560 Oslo 5

Furuset 25.2.91

OBERST OLE REISTADS BAUTA
MELDING OM OPPSETTING

Vi viser til telefonsamtale med Deres kontor for en tid tilbake.

Vedlagt oversender vi utsnitt av reguleringskart som viser forslag til plassering av bauta over oberst Ole Reistad på Furuset skoleplass.

Forslaget har vært forelagt skolesjefen i Oslo. Se vedlagte kopi av vårt brev av 2.1.91 og kopi av skolesjefens svarbrev av 7.2.91.

Videre vedlegges et utkast til utformingen av bautaen samt en detaljplan av fundamenteringen.

Pris på sokkel og oppsetting av bauta er innhentet. Pris på utførelse av fundamenteringen vil bli innhentet med det første.

Vi regner med å få satt opp bauten i begynnelsen av mai måned.

Med hilsen

Andreas Lomsdal
(Formann i byggekomite)

KOMITEEN FOR BAUTA OVER OBERST OLE REISTAD. Furuset skole

Kulturdirektøren i Oslo
Rådhuset
0160 Oslo 1

Furuset 3.6.1991

BAUTA OVER OBERST OLE REISTAD

Vi viser til Deres brev av 13.5.1991.

Det er vår glede å takke for gaven for oppsetting av bauta over oberst Ole Reistad.

Bautaen ble avduket den 17. mai på Furuset skole. Tilstede var blandt andre to av oberst Ole Reistads barn, Kjell og Ragnhild Reistad, samt oberst Odd Johngaard fra Luftforsvaret og generalsekretær Odd Norum fra Norske Reserveoffiserers forbund.

Envidere var det ca 500 fremmøtte- voksne og barn som deltok på dagen.

Vi vedlegger en kostnadsoppstilling over utgiftene til oppsetting av bautaen på ialt kr. 67.762,20.
Som det vil fremgå, er det hittil medgått kr. 57.298,20 idet det gjenstår beplantning langs den skolefløyen hvor bautaen står.

Vi vedlegger en oppstilling som viser at det ved innsamling ialt er innkommet kr. eksklusive det beløp som De har bevilget.

Vi takker nok en gang for dette og ber Dem vennligst overføre dette til vår bankgirokonto nr 7072.05.03873 eller til vår postgirokonto nr 08240.196744

Med vennlig hilsen

Andreas Lomsdal
(Formann i komiteen)

KOMITEEN FOR BAUTA OVER OBERST OLE REISTAD

BAUTA OVER OBERST OLE REISTAD

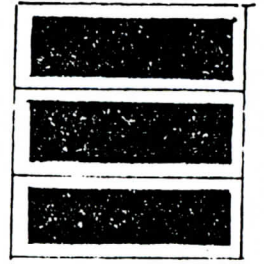
KOSTNADSOPPSTILLING:

Oslo park- og idrettsvesen, Fundament, bilag 1	kr. 29.686,80
Ellingard Naturstein a/s, Sokkel, bilag 2	" 20.400,-
Kraftex A/S Navneplate, bilag 3	" 5.868,-
Stempel, bilag 4	" 300,-
Utlegg Bjørg Lomsdal, bilag 5	" 534,70
Utlegg Andreas Lomsdal, bilag 6	" 508,70
Andre utlegg	"
Diverse	"
	<hr/>
	kr. 57.298,20
Oslo park- og idrettsvesen Fundament restarbeider, bilag 1	" 10.464,-
	<hr/>
Sum ialt	kr. 67.762,20

Furuset den 3. juni 1991
A.L.

FURUSSET AVVISSEN

2.

Nr. 1

Februar 1950

Arg. 10

HAN RISSET RUNER

Og står det unge Norge ei idag
med blottet hode og med senket flagg
Da er det Norge selv som sådan lønner
at det har ingen rett til store sønner.

Sivle.

Pastor Eikas tale.

Tekst: 1. Pet. 1. 24: For alt kjød er som gress, og alt dets herlighet som blomst på gress: gresset visnet, og blomsten på det falt av, men Herrens ord blir evindelig.

Det er veldige motsetninger i dette gamle Gudsord. Menneskelivets herlighet! — tør vi tale om det i dag? Om vi bare noe føler med i den livsangst, den nød der ute i den store verden — tør vi tale om livets herlighet? Og i vår egen lille del av verden, er det ikke så mange som lever uten kallets høyhet, uten vigsel over sitt liv, lever dagen under en lavhimmel? Tør vi tale om livets herlighet? Ja, sier det gamle Gudsord: der er en menneskelivets herlighet.

Livet kan våkne i en liten norsk gutt på skolevei. Bokstaver settes sammen og blir levende. Der er næring for den våkne tanke, grenser flyttes ut i guttesinnet. Og så hjem til lek i skog og mark. På ski i bakkene rundt hjemmet, de første frydefulle sekunder i svevet i de små kneiker. Og så hjem til kvelden — trett og sulten — til hauger av smørbrød. Alt i ly av det trygge og gode barndomshjem, i fars og mors omsorg. Og like før søvnen kommer går tanken på den nye gutteklubb gjennom hodet — den skal vokse seg stor og sterk — og den nye hoppbakken som de skal lage! Og mors kveldsbønn slår en lysende regnbue over den travle dag som er slutt. Jo, livet kan være herlig!

Og gutten blir mann. Hele landet blir hans hjem. Folket er jo mitt folk — nå gjelder det å finne sin plass. Og fordi jeg ser klart alt jeg fikk av far og mor, ser hva mine fedre, folket mitt ga meg i arv — ser jeg også klart det uferdige. Oppgavene stiger fram og blir til syner. Vil-

jen og kraften er der — det gjelder å få andre med og sette alt inn. Og fordi guttens lek var alvor, blir mannens arbeid lek. Og en dag sier landet til ham: Du må reise ut med vårt flagg på ditt bryst. Du skal vise hvem vi er og hva vi kan!

Og mannen bygger hjem — med hustru og barn — om han nå kan få ånden, tryggheten fra fars og mors hjem inn i sitt! Om han kunne legge inn i sitt barn den sang han selv lærte hos mor:

Jo, livet har en herlighet!

Men kanskje historie, frihet, var gamle, rolige ting som våre fedre hadde klaret opp med. Og så kommer ufreds tid. Landet mitt er i nød. Dets avmakt blir min avmakt. Mon mor trenger meg! Jeg skal få betale litt igjen av alt det hun ga meg! Det er ondt, det er lidelse i det — men det er noe enda dypere: Det blir bønn med dikterens ord:

Intet ga jeg, men prøv meg!
Krev hva jeg har og kan.
Kald på min ild og ungdom,
vi dem til deg, mitt land!
La meg få gi å elske,
ikke med døde ord,
men livet mitt som en kappe
over din nakne jord!

Jo menneskelivet har en herlighet

Men, sier det gamle Gudsord, dets herlighet forgår som blomst på gress. Den faller sammen. Ikke bare gresset ved granens fot visner, men storgranen selv kan falle om. Da gjelder det å se himmelen som blir synlig der granen sto. Herrens ord blir evindelig, står det. Det er det alltid trygge, faste. Vi samles her i lyset fra juleevangeliet — budskapet om at Gud har åpnet for sin evige verden i Jesus Kristus forat vi skulle få leve i den, vi, som fikk evigheten lagt ned i våre hjerter.

Jeg føler et dypt ansvar her i dag ved tanken på de fylte hjerter og hva de gjerne vil få gitt uttrykk for ved denne bære. Men jeg føler et enda større ansvar ved tanken på ham, om hvis bære vi er samlet — at våre ord er i pakt med ham.

Og er vi ikke i pakt med Ole Reistad selv, når vi slik forsøker å la det lyse fram som var større enn ham selv, som hans eget liv bar budskap om?

Ville vi ikke ha ham selv med i dette å takke for menneskelivets herlighet, men jeg er sikker på at jeg er i hans ånd når vi leser dette Guds ord helt ut: Herrens ord blir evindelig. Vårt yrke må få vigsel, våre idealer få lys og kraft fra Åndens verden, ja, ha sine røtter og kilder i en levende gudstro — den min mor en gang la inn i meg. Jeg fornemmet Guds virkelighet når jeg satt ved hans sykeseng og vi sammen foldet våre hender og ba: Fader vår, du som er i Himmelen.

Ja, slik kan livet leves. I et spand av tid som var krigstid, mellomkrigstid og ny krigstid, som vil gå inn i historien som en vanskelig, trengselsfylt tid — kan livet leves så lysende, så rikt! Vi ser oss omkring, vi øyner ingen som kan fylle hans plass. Men ville han at vi skulle føle oss fattige her ved hans bære? Ville han ikke gjerne vi skulle kjenne oss beriket? En tanke kommer — om ikke noen enkelt av oss kan fylle hans plass, tenk om vi, hver enkelt av oss, kunne utføre litt av alt det han enda følte ugjort og som tumlet i ham som idcer langt inn i hans sykeleie.

En gang ved hans sykeseng talte vi om gamle idrettsminner, og så steg minnet om patruljeløpet i St. Moritz frem for ham, et av hans kjæreste. Hva ga det dets egne glans for ham? Det var på ski. Javel. Det var i fremmed land, der han bar sitt

flagg fram til seier. Men var det ikke enda noe til? Det var et patruljeløp. Det var ikke bare det å seire selv, men der var å rive andre med, å gjøre andre seirende. Om vi føler noe forpliktende ved å ha kjent ham, ved å samles ved hans bære her i dag, om savnet av ham kommer med en appell til oss — tenk, om vi sammen kunne danne en patrulje, til vekst for oss selv, til gagn for vårt folk og land — ingen patrulje skulle han gå i spissen for med større glede enn den!

Det er bredde i sorgen i dag — fra landsende til landsende — og dog har ingen rett til å ta denne stund fra dere som sitter nærmest båren. Det hørte med til hans helhet at han ga dere aller mest. Dere som kunne kalle ham mann, husbond og beste venn, far sønn og bror. Vi tenker på hjemmet på Bardufoss som han frydet seg over å se bli til og som dere var sammen nå skulle fylle med liv. Dere er fylt med takk for alt han var for dere, og sammen vil vi se opp til den Gud i hvis fred han forlot oss. Dere, hans barn, kan jo aldri miste ham. Hvor dere går fram siden i livet vil dere møte far igjen. Der mennesker står overfor Ole Reistads barn, vil dere se øyne få glans av den inspirasjon, den velsignelse han var for dem.

Så samler vi det alt sammen i takk: Takk, husbond og beste venn, far, sønn og bror, takk fra oss alle, kjære, kjære venn, Ole, for hva du ga oss og var for oss, og vi løfter vårt blikk mot Gud og ber sammen:

Fader vår, du som er i Himmelen, helliget worde ditt navn, komme ditt rike, skje din vilje, som i Himmelen så og på jorden. Gi oss i dag vårt daglige brød og forlat oss vår skyld som óg vi forlater våre skyldnere. Led oss ikke inn i fristelse, men frels oss fra det onde, ti riket er ditt, makten og æren i evighet. Amen.

Minneord.

En bygd i sorg sto omkring Ole Reistads bære og fikk det siste glimt av hans rolige, sterke ansikt før han ble kjørt fra Stubberud til Krematoriet. Og en hel bygd fulgte ham på hans siste ferd ut fra det barndomshjem han var så glad i, og fra den bygd han var bundet til med så sterke bånd. De timene kommer ingen av oss til å glemme. Heller ikke pastor Eikas vidunderlig vakre tale under begravelsen — eller vårt kronprinspars ærbødige, bevegede honnør for deres, og vår, døde venn.

Alle Norges aviser fra Nordkapp til Lindesnes har hyllet Ole for hans veldige innsats for land og folk og har gitt varme uttrykk for den respekt, ærbødighet og hengivenhet hans helstøpte personlighet og hans livsferd vant hos alle mennesker — og foreningen har gjennom Kåre Vibekks vakre hilsen, og blomstene fra Stadion, talt rett ut fra våre hjerter — akkurat som general Helset i sin radiotale.

Tross de mange vakre ord synes jeg allikevel det er noe som mangler i det billede vi her i bygden gjemmer av ham, og jeg vil prøve på å understreke de karaktertrekk i den innsats som skapte ham den grenseløse beundring og hengivenhet hos oss alle.

Han var sterkere bundet til sin slekt enn noe annet menneske jeg kjenner — og til sin bygd. Det har hele hans liv vært oss et daglig bevis for — og han ga i 1949 uttrykk for det i ord. Vi satt noen venner sammen og under samværet sa Ole: «Det er klart at det er her på Furuset jeg hører hjemme. Her er jeg født, her har jeg levd min barndom og ungdom, herfra har jeg mine vakreste minner og mine eldste venner. Hvis den tid en gang kommer at jeg må slutte mitt arbeid, blir det hit jeg sø-

ker. Her har jeg mine røtter.» Og den kjærlighet til Furuset har han virkeliggjort i gjerning.

Vår Herre sender med generasjoners mellomrom mennesker inn i verden med ekstreme evner og dynamisk kraft. Når disse egenskaper blir gitt til et godt og uegennyttig menneske som Ole, blir det til velsignelse for slekt og venner, for folk og land. Det er enkelte utvalgte som bærer i seg en indre storhet som gjør titler og dekorasjoner små og overflødige — slike som Fridtjof Nansen og Ole Reistad. For hver eneste nordmann innenfor og utenfor landets grenser, og langt utenfor dets ramme, er de begge blitt begreper og navn, og når et menneske når så langt at det blir et symbol, er det fordi dets personlighet, dets livsferd og dets innsats evner å utløse det beste i menneskene. Jeg tror det største resultat av et livsarbeide er det å ha tent flammen i andre menneskers hjerter for det som er rent og godt, og å ha oppflammet viljen hos andre til full, uegennyttig innsats for de felles, skapende, positive oppgaver — innsats for land og folk. Og fordi Ole maktet det, ble også hans liv så rikt og vakkert. Han var en nordmann og et menneske slik som vi alle — innerst inne — ønsker at vi selv var.

Jeg tror Ole alt fra guttedagene så lenger enn oss andre og at han på et meget tidlig tidspunkt var klar over omfanget av den store oppgave han her i vår bygd gikk så helt inn for og som han løste så fortjenstfullt: Det gjennom idretten — og med Furuset Stadion som ramme — å bygge bygdens ungdom opp til bedre og lykkeligere mennesker, til nyttigere samfunnsborgere og til positivt skapende individer. Og for å nå det mål tok han fatt med et veldig pågangsmot, en uoppslitelig optimisme og et altbeseirende humør, og drev oss gjennom mer enn to decennier til

stadig hundre prosent innsats. Det ble ikke noen chance til å slappe av eller sluntre unna her. Dabbet tempoet en og annen gang av — eller mismotet stakk hodet fram — fikk vi bestandig de rette oppmuntrende ord i det riktige øyeblikk, eller en endefram, frisk påminnelse — i Oles spesifikke form — som momentant tok knekken på all pessimisme. Selv slet han værre enn ti andre og med en arbeidsglede og et humør som rent tok pusten fra oss. Selv på avstand var han som en uslitelig motor i alt vårt arbeide. Jeg tror Gustav Bramnes og de senere formenn etter 1945 husker de ukentlige detaljrapporter til Bardufoss og de kommentarer de fikk tilbake med råd og nye oppgaver. Alltid videre. Var arbeidet stort og målet ideelt, så var også resultatet imponerende. Furuset Stadion står her som et vakkert levende minnesmerke over Ole — men hva langt mer er: bygden har fått en ungdom som Ole Reistad var stolt av. Han har preget den i sin ånd, den bærer hans stempel, og jeg tror den forstår at det å være Furusetgutt eller Furusetjente — en av Ole Reistads gutter og jenter — er et hedersnavn som forplikter, og at hver i sær er fast bestemt på å té seg slik at de ikke gjør skam på ham.

De impulser han ga oss gjennom idrettsarbeidet har vært, og vil bli, en veldig gave å ta med ut i arbeidslivet: pågangsmot, arbeidsglede og offervilje — og en sunn forakt for vanskelig-

heter. La gå at ingen av oss makter å ta Oles gjerning opp alene, hvorfor ikke ta takene sammen og bevise sannheten i Oles ord: «Jeg skulle ha lyst til å se den vanskelighet en 7—8 Furusetgutter ikke kan greie, hvis de virkelig vil. Den fins ikke.» Det er mange — og store — ting ugjort i denne forening enna — la oss prøve å løse dem sammen — i Oles ånd, og etter hans retningslinjer. Det er den rette måten både å vise ham takk, og hengivenhet.

Vi får ikke lenger se ham her på stadion, eller her i bygden, men han vil være her mellom oss allikevel. Ingen av oss har sagt Ole farvel. Den som engang har møtt ham, og er trukket inn under hans personlighets makt, kan aldri si ham farvel, eller ryste hans følge av. Han er en såmann i det godes tjeneste, og det han har sådd av verdier i vårt sinn vil spire, og gi grøde. Derfor lever Ole fremdeles — og vil overleve oss alle: symboler er evige.

Han trenger ingen bautasten for å huskes. Han har selv bygget seg et levende minne i tankene, og i hjertene, til alle livet forte ham sammen med, og skapt seg et ettermæle som lyser langt ut over dette lands grenser.

Jeg vil slutte med en hilsen til dere alle fra oversøster Brita Talegate, som pleiet Ole under hans sykdom, og som ingen av oss kan få takket nok. Hun tok meg tilside etter begravelsen og sa: «Hils medlemmene i idrettsforeningen og fortell dem at nå

har jeg ordnet det slik at Ole Reistad får blomstene fra Furuset Stadion med seg helt til siste slutt.» Jeg vet den hilsen vil glede dere alle.

Så takker vi deg Ole, av hele vårt hjerte, for all glede og alt arbeid vi fikk dele med deg, og ditt trofaste vennskap gjennom alle år. Fred over ditt minne!

Henrik Maanum.

En takk fra Ole Reistads familie

Det gjorde et dypt og varig inntrykk på oss alle at Oles venner innen Furuset Idrettsforening møtte så fulltallig fram til avskjeden i hjemmet på Stubberud.

Kåre Vibekks varme ord kom fra hjertet og gikk til hjertet og bidro til at denne avskjeden ble en høytidsstund som for alltid vil stå som den vakreste i vårt sinn. De dyptfølte avskjedsord og de enkle kvistene fra Oles kjære stadion, hans venner som bar ham ut, æresvaktene til Strømsveien og bilkortesjen under politiets ledelse gjorde et dypt inntrykk på alle som var med og på dem en motte.

Vi er dere alle takk skyldig som gjorde avskjeden så høytidelig og minnerik.

Alle, både store og små, hadde en stor plass i Oles hjerte, derfor hadde deltakelsen fra Furuset så stor verdi for oss alle.

Bergljot Reistad.

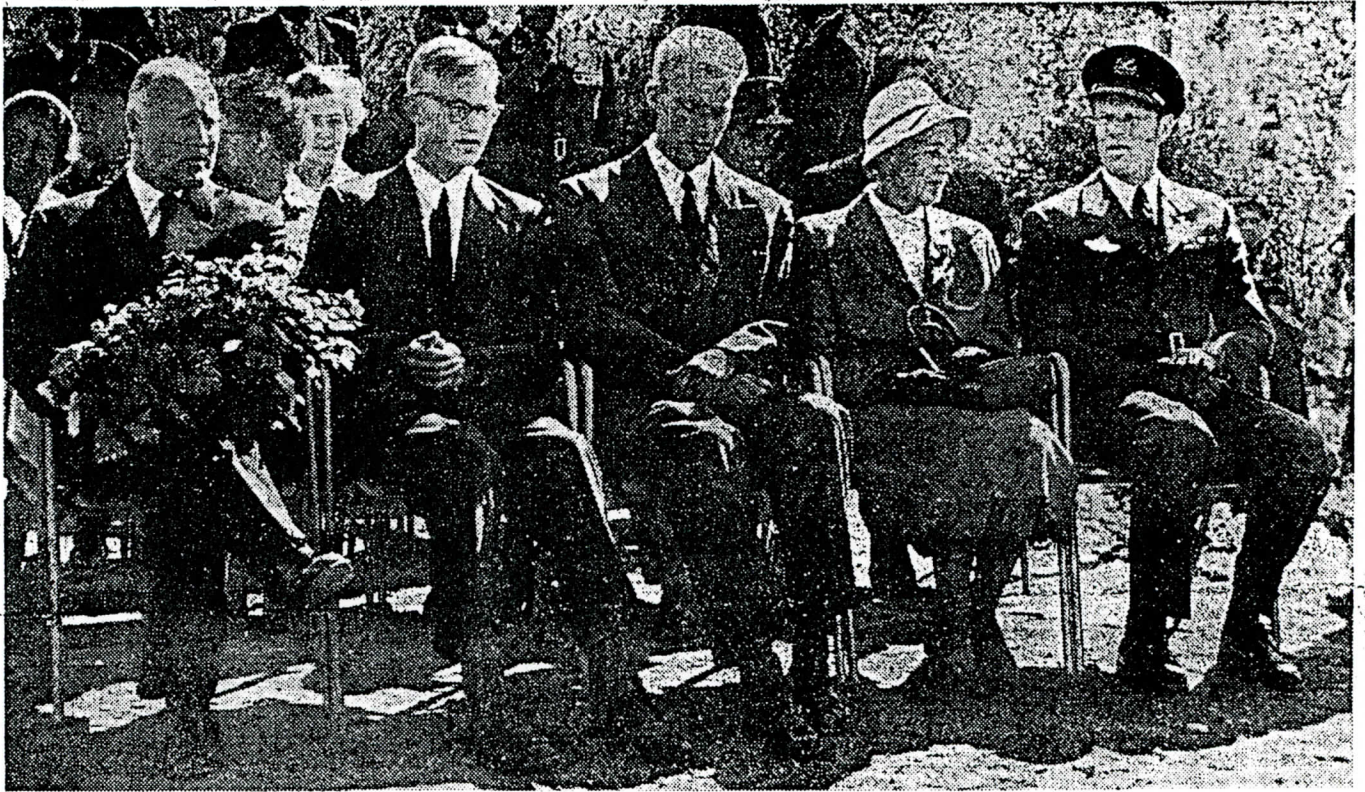
Ole Reistad er borte, men resultatene av hans virke består. Arven fra ham må vi føre videre. La oss gjennom vårt arbeide vise hva han har lært oss.

„Kjærligheten til landet og folket drev ham frem”

Flyverhelten og ungdoms-idealet Ole Reistads monument avduket

Flýpolitissoldatene Hans Fågernes (til venstre) og Odd Lundquist begge fra Oslo, avduker monumentet. Like før den høytidelige handling floy jagerformasjoner over plassen.

Ole Reistads nærmeste pårørende sammen med øverstkommanderende for Nord-Norge, generalmajor Einar Tuft-Johnsen. Fra venstre Ole Reistads bror, Kjeld Reistad, den yngste sønn, Kjell, sønnen Ole, fru Bergliot Reistad og generalmajor Tuft-Johnsen.

håndfull befal og soldater for å bringe de mange tusen tyskere og russiske krigsfanger under norsk kontroll og administrasjon. Han ble her siden, som sjef for luftkommando Nord-Norge, og i rastløs virkestrang skapte han nye militære styrker, fikk det til å gro og vokse omkring seg, både på det militære og det sivile felt. Han hadde befolkningens tillit og en usedvanlig evne til å få ungdommen med seg. Etter de fem års okkupasjon kom han som en brusende vårlom og rusket nytt liv i folk som var knugget ned av tvang og nød. Ikke å undres over at Ole Reistad er blitt en sagnfigur, et symbol i Nord-Norge. Når han innbød til et stort sommerstevne på Bardufoss flyplass, samlet det seg gladelig femten, tyve tusen mennesker. Idag samlet det seg like mange for å gjøre avdukingen av hans monument utenfor det nye idrettsanlegg på Rustahøgda til en stor fest og høytidsstund, vel det største sommerstevne i hele Nord-Norge i år.

Arbeidskomiteen for reising av monumentet av Ole Reistad hadde sendt en særlig innbydelse til Ole Reistads nærmeste pårørende, og med spesielt fly fra Oslo reiste blant andre fru Bergliot Reistad, hans to sønner, Ole og Kjell og broren, gårdbruker Kjeld Reistad i Løten. Ved avreisen var sjefen for Flyvåpnet, generaløytnant B. F. Møtzfeldt, møtt frem personlig på flyplassen for å ønske dem en god reise, — selv kunne han på grunn av forholdene ikke forlate Oslo. Etter ankomsten til Bardufoss gav flystasjonens sjef, oberstløytnant O. J. Jønsberg, en mottagelse. Utover ettermiddagen og lørdagskvelden var det en trafikk langs veiene, både nordfra og sørfra til Bardufoss av det helt sjeldne. Folk som kom med fly fra

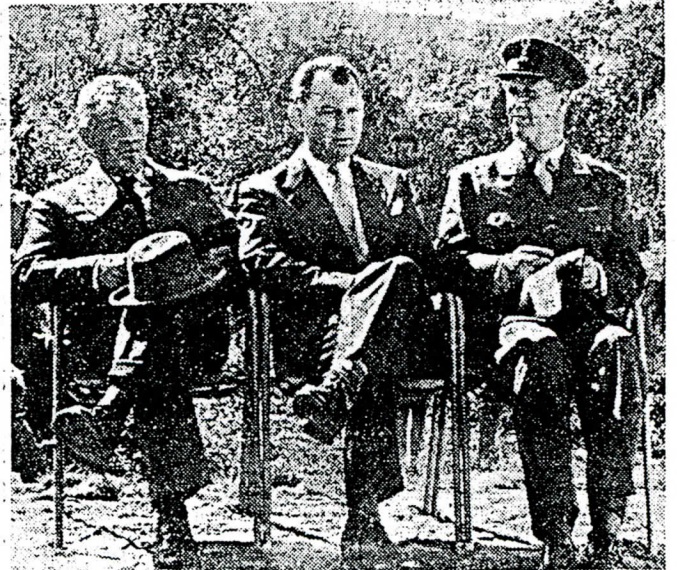
og lastebiler og motorsykler kilometer etter kilometer.

Det gikk løs med det store stevne klokken 17.00 lørdag med konkurranseskyting på sentralskytebanen Ole Reistads Minne, som ble bygget noen år etter hans død for midler innsamlet her nordpå. Så var det gå-konkurranse på idealtid og det må nok stort sett sies at mange avskrev det meste av nattesøvnen og foretrakk å rusle på veier og stier i den nord-norske sommernatten, som ikke er noen natt i det hele tatt, bare en litt dempet belysning som har sin egen charme, ihvertfall for ungdommen.

Klokken 12.55 i formiddag forkynte en infernalsk larm fra flystasjonen at nu gjorde flystyrkene seg klare til å gå på vingene i anledning av avdukingens høytidelighet. Musikkorpslet og æresavdelingen marsjerte på plass foran monumentet, og folk samlet seg tett i tett innover i de glisne bjerkeholtene på Rustahøgda hvor monumentet er reist.

Et helt folks takknemlighet

Det var ingen slinger i valsen med presisjonen. På slaget 13.00 stemte brigademusikkorpslet i med «Sonner av Norge» og så gikk oberst Haakon Harlem, formann i Arbeidskomiteen for reising av monumentet opp på talerstolen og grep ordet. — Vi håper at det minnesmerke som skal avsløres her idag i særlig grad vil gi dere et inntrykk av den takknemlighet som ikke bare befolkningen i Troms, men hele det norske folk nærer for hans minne, sa obersten spesielt henvendt til Ole Reistads familie. Han redegjorde så for innsamlingen av midler til monumentet. Det første større bidrag ble gitt av Kongefamilien, senere kom bidrag fra alle landets flystasjoner og fra

Fra venstre ordfører Karl Byberg, fylkesmann K. E. Haug og formann i komiteen for Reistad-monumentet, oberst H. Harlem.

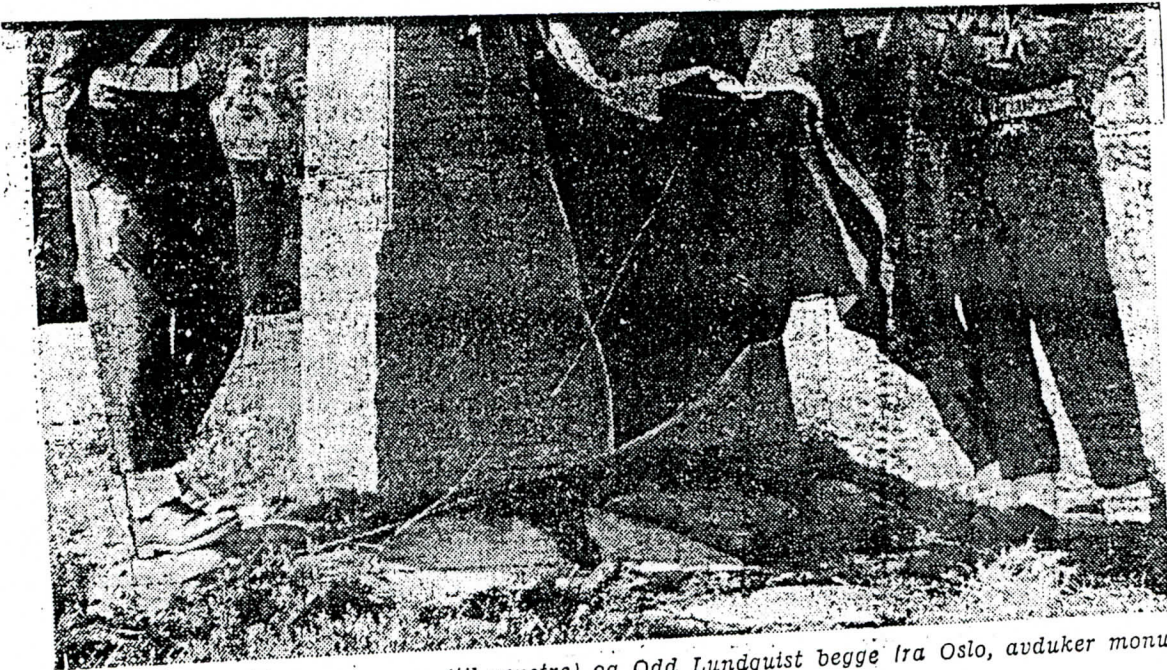
Da larmen av flyene dode bort, steg Målsølv's ordfører, Karl Byberg, opp på talerstolen og mottok monumentet på bygdens vegne. — Vi har to monumenter nu, sa han. Vi har et fra før av foged Jens Holmboe som fikk folk til å rydde, og bo her i dalen. Nu har vi fått et av Ole Reistad. Han var en stor offiser og flyver, men han var også noe mer. Han var en av de få som så hva denne delen av landet rommer av rikdommer og muligheter, og han forstod det folk som lever og arbeider her. Vi tar imot monumentet med stor glede, og vi skal verne om det.

Det kom blomster i mengder og de ble lagt ned ved sokkelen. Gene-

Ma a n u m hilste fra hjembygden Furuset hvor Ole Reistad skapte et stadion. Nils Pedersen la ned blomster på vegne av Troms idrettskrets, og Helge Hermansen fra Norges Idrettsforbund. Løytnant Einar Hansen talte for Flyvåpnet's offiserforening.

Så kom Reistadfamilien selv frem. Gårdbruker Kjeld Reistad la ned blomster, og alle fire ble stående stille en liten stund, men ingen tale ble holdt.

Den lysluggete sønnen Ole gikk tilslutt opp på talerstolen og takket greit og klart med ungdommens friskhet for all den heder som var blitt vist hans far.

Fløypolitetsoldatene Hans Fagernes (til venstre) og Odd Lundquist begge fra Oslo, avduker monumentet. Like før den høytidelige handling fløy jagerformasjoner over plassen.

Fra Aftenpostens utsendte
medarbeider
LEIF BØHN

Bardufoss, søndag.

Man skal reise langt for å se noe som i storslagen natur kan måle seg med Bardu og Målselv. Mange vil si at maken finnes ikke i hele Norges land og rike, og idag hadde bygdene virkelig kledd seg til fest, det glimtet som av tusen diamanter oppe i de mektige Istindene, det glødet i furustammene på de vide furugrønne engene. Flaggene var i topp, og over det hele skinnet en sol så herlig og varmende, som man i disse traktene langt mot nord kanskje bare opplever en eneste gang på et helt år. Men så var det også Ole Reistads dag.

En sommerdag for atten år siden tok han sykkelen over skulderen og begav seg over til Sverige og Finnland. Derfra gikk veien videre gjennom Sibir over Japan til USA og Canada hvor han organiserte den norske treningsleiren for flyvere i Toronto. Fem år senere kom han tilbake til Bardufoss med en

Fortsatt side 5, spille 1.
(Reistadmonumentet —)

samlert det seg ikke mange for å gjøre avdukingen av hans monument utenfor det nye idrettsanlegg på Rustahøgda til en stor fest og høytidsstund, vel det største sommerstevne i hele Nord-Norge i år.

Arbeidskomiteén for reising av monumentet av Ole Reistad hadde sendt en særlig innbydelse til Ole Reistads nærmeste pårørende, og med spesielt fly fra Oslo reiste blant andre fru Berglot Reistad, hans to sønner, Ole og Kjell og broren, gårdbruker Kjeld Reistad i Løten. Ved avreisen var sjefen for Flyvåpnet, generaløytnant B. F. Møtzfeldt, møtt frem personlig på flyplassen for å ønske dem en god reise, selv kunne han på grunn av forholdene ikke forlate Oslo. Etter ankomsten til Bardufoss gav flystasjonens sjef, oberstløytnant O. J. Jønsberg, en mottagelse. Utover eftermiddagen og lørdagskvelden var det en trafikk langs veiene, både nordfra og sør fra til Bardufoss av det helt sjeldne. Folk som kom med fly fra Bodø til Bardufoss utpå natten, sa at de aldri hadde sett noe lignende. Det så ut som om hele Bardufoss og Målselv var en eneste tettleir og langs veiene stod det biler og busser.

Det Musikkorps og sersavdelingen marsjerte på plass foran monumentet, og folk samlet seg tett i tett innover i de gilsne bjerkeholtene på Rustahøgda hvor monumentet er reist.

Et helt folks takknemlighet

Det var ingen slinger i valsen med presisjonen. På slaget 13.00 stemte brigademusikkorps et med «Sønner av Norge» og så gikk oberst Haakon Harlem, formann i Arbeidskomiteén for reising av monumentet opp på talerstolen og grep ordet. «Vi håper at det minnesmerke som skal avsløres her idag i særlig grad vil gi dere et inntrykk av den takknemlighet som ikke bare befolkningen i Troms, men hele det norske folk nærer for hans minne, sa obersten spesielt henvendt til Ole Reistads familie. Han redegjorde så for innsamlingen av midler til monumentet. Det første større bidrag ble gitt av Kongefamilien, senere kom bidrag fra alle landets flystasjoner og fra institusjoner og privatpersoner. Innsamlingen gav det komiteén håpet, ja så meget at komiteén fant å kunne tilgodese de ønsker som var fremkommet om å reise et minnesmerke over Ole Reistad også på hans hjemsted, Furuset ved Oslo. Billedhugger Joseph Grimeland fikk i oppdrag å utforme minnesmerket og han har efter komiteéns mening skilt seg fra oppdraget på en fremragende måte. Det er fra mange hold vist stor velvilje når det gjelder å legge alt til rette for å reise et verdig minnesmerke over Ole Reistad, og for å skape en høytid omkring dette arrangement som er Reistads minne verdig, sa oberst Harlem til slutt og anmodet fylkesmannen i Troms, K. E. Haug, om å avduke minnesmerket.

«Kjærlighet til landet drev ham»

Fylkesmannen gav i varme og hjertelige ord en skildring av Ole Reistads innsats for Norge under krigen og for Nord-Norge i etterkrigsårene. Han var en dynamisk personlighet med nesten overmenneskelig arbeidskraft og med forakt for vanskeligheter. Han gjorde en stor innsats, ikke bare for Forsvaret, men også for ungdommens utdanning og for idretten. Han ble drevet frem av kjærlighet til landet og folket og gjorde en innsats så stor at hans minne alltid vil leve i Nord-Norge, sa fylkesmannen.

Så falt det norske flagg fra monumentet, og portrettbysten av flyveren i den åpne skinnfrakken med pelskraven, det lune glimt og smilerynkene ved øynene, det lyse blikket og den kraftige haken kom til syne. Musikken intonerer «Ja, vi elsker», en sersgarde presenterte gevær, og i det neste halve minutt kom en stor formasjon av Nord-Norges jagerfly brulende inn over plassen.

Fra venstre ordfører Karl Byberg, fylkesmann K. E. Haug og formannen i komiteén for Reistad-monumentet, oberst H. Harlem.

Da larmen av flyene døde bort, steg Målselvs ordfører, Karl Byberg, opp på talerstolen og mottok monumentet på bygdens vegne. «Vi har to monumenter nu, sa han. Vi har et fra før av foged Jens Holmboe som er folk til å fydde og bo her i dalen. Nu har vi fått et av Ole Reistad. Han var en stor offiser og flyver, men han var også noe mer. Han var en av de få som så hva denne delen av landet, rommer av rikdommer og muligheter, og han forstod det folk som lever og arbeider her. Vi tar imot monumentet med stor glede, og vi skal verne om det.

Det kom blomster i mengder og de ble lagt ned ved sokkelen. Generalmajor Einar Tuft Jensen talte på vegne av Flyvåpnets sjef, oberstløytnant Hans G. Lund trådte frem på Aeroklubbens vegne. Ole Reistad var en gang formann i Norsk Aeroklubb og var den rette mann til å få flyverinteressert ungdom med seg. Kontorsjef Ivar

Maa num hilste fra hjembygger Furuset hvor Ole Reistad skapte et stadion. Nils Pedersen la ned blomster på vegne av Troms idrettskrets, og Helge Hermansen fra Norges Idrettsforbund. Løytnant Einar Hansen talte for Flyvåpnets offiserforening.

Så kom Reistadfamilien selv frem. Gårdbruker Kjeld Reistad la ned blomster, og alle fire ble stående stille en liten stund, men ingen tale ble holdt.

Den lysluggete sønnen Ole gikk tilslutt opp på talerstolen og takket greit og klart med ungdommen friskhet for all den heder som va blitt vist hans far.

Og nu kom flyene igjen, og boltret seg oppe under den blå himmelen, og så var det fotballkamp og kommunal middag og hangarfe med dans, og da det jo ingen viter ved å begynne å blunke med ly her oppe, er det mulig den fortsetter ennå.